

Delberetning vedrørende en kontrolordning for glatløbede haglgeværer m.v.

ISBN 87-503-4412-9

Ju 00-152-bet.

JJ trykteknik a-s, København

Indholdsfortegnelse

Side

I. Indledning	6
A. Arbejdsgruppens nedsættelse, kommissorium og hidtidige arbejde	6
B. Resumé af beretningen	7
II. Glatløbede haglgeværer. Typer, egenskaber, anvendelse og antal	10
III. Våbenlovgivningens kontrolordning for skydevåben, herunder bestemmelserne om glatløbede haglgeværer m.v.	12
A. Den historiske udvikling	12
B. Gældende ret	15
IV. Gældende regler om glatløbede hagl- geværer i våbenlovgivningen i Sverige, Norge og Finland	19
V. Misbrug af glatløbede haglgeværer	21
VI. Arbejdsgruppens hovedsynspunkter	23
VII. Redegørelse for arbejdsgruppens forslag til en skærpelse af våbenlovgivningens regler om glatløbede haglgeværer	28
A. Kontrolordningen vedrørende hagl- geværer til jagt og flugtskydning	28
1. Jagttegn	28

2. Våbenpåtegning på medlemsbeviser til jagt- og skytteforeninger, hvori der dyrkes flugtskydning	
3. Unge under 18 år	30
B. Kontrolordningen vedrørende andre haglgevaerer	32
1. Haglgevaerer til bekæmpelse af skadedyr eller andre særlige formål	32
2. Alternativ kontrolordning for skytteforeninger	33
3. Haglgeværer af særlig affektionsværdi og samlervåben m.v.	33
4. Haglgeværer med kort løbslængde, magasin- og repetérhaglgeværer m.v.	34
5. Tilladelse til handel med haglgeværer	36
C. Retningslinier for politiets meddelelse af samtykke/våbentilladelse	36
D. Tilbagekaldelse af samtykke/våbentilladelse	37
E. Overgangsbestemmelser	38
F. Ammunition	40
G. Registrering hos våbenhandlerne	41
H. Forevisning af legitimation ved køb hos våbenhandlere	42
I. Krav til opbevaring under transport	43
VIII. Arbejdsgruppens lovudkast	44
A. Udkast til lov om ændring af våbenloven	44
B. Udkast til lov om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning	46
IX. Arbejdsgruppens bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovudkastene	47
A. Bemærkninger til udkast til lov om ændring af våbenloven	47

B. Bemærkninger til udkast til lov om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning	55
X. Redegørelse for de ændringer i bekendtgørelse om våben og cirkulære om meddelelse af tilladelser til køb m.v. af våben og ammunition, der vil være en følge af arbejdsgruppens forslag til en kontrolordning for glatløbende haglgeværer ...	55
A. Ændringer i bekendtgørelse om våben	55
B. Ændringer i cirkulære om meddelelse af tilladelser til køb m.v. af våben og ammunition	57
Bilag 1. Notat vedrørende sager om vandelskrav m.v. ved udstedelse af våbentilladelse	60
Bilag 2. Statistik vedrørende det antal haglgeværer, der i årene 1979-1981 er indsendt til rigspolitichefen, teknisk afdeling, våbensektionen, til undersøgelse .	67
Bilag 3a-b. Statistikker vedrørende skudbetingede dødsfald i årene 1970-1979.	68-69
Bilag 4. Notat fra rigspolitichefen, afdeling D, om registrering af jagttegn i forbindelse med kriminalregisteret.	70

I. Indledning.

A. Arbejdsgruppens nedsættelse, kommissorium
og hidtidige arbejde.

Ved skrivelse af 9. marts 1981 nedsatte justitsministeriet en arbejdsgruppe med den opgave at overveje, om der bør foretages ændringer i våbenlovgivningens regler om tilladelser. Arbejdsgruppen fik særligt til opgave at overveje, om der bør foretages ændringer i våbenlovgivningens regler om glatløbende haglggeværer og dele heraf, som nævnt i våbenlovens § 1, stk. 2 a, og i reglerne om luft- og fjederbøsser samt ammunition dertil.

Arbejdsgruppen skal endvidere overveje, om der skal fastsættes regler (ændrede regler) vedrørende bl.a. gas- og løsskuds-pistoler, våbenattrapper, håndjern og visse slangebøsser.

Endelig skal arbejdsgruppen overveje, hvorvidt der skal fastsættes særlige regler vedrørende postordresalg af våben og andre genstande, der er omfattet af våbenloven.

Arbejdsgruppen fik følgende sammensætning:

Arkitekt Ib Ejlev, Dansk Skytte Union,
politiadvokat Preben Aarø Hansen, Københavns politi,
kriminalassistent Niels Vestergaard Jeppesen, Dansk Kriminal-politiforening,
isenkræmmer Hans Aage Kofoed, skyttegruppen under De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger,
konsulent Jens Kramer, landbrugsministeriet,
skovrider Kjeld Ladefoged, Jagtorganisationernes Fællesudvalg,
politimester J. Langkilde, Foreningen af politimestre i Danmark,
kriminalinspektør Mogens Plesner Mathiasen, rigspolitichefen,
landsformand Frede Petersen, Jagtorganisationernes Fællesudvalg,
fuldmægtig, nu kontorchef i justitsministeriet C. Rosholm (formand).
politiassistent Viggo Stengel, Dansk Politiforbund, og

direktør Steen Yde, Dansk Bøsse- og Våbenhandlerforening.

I 1981 blev politiadvokat Preben Aarø Hansen afløst som medlem af politiadvokat Niels Schrøder, Københavns politi, endvidere blev kriminalassistent Niels Vestergaard Jeppesen afløst som medlem af kriminalassistent Henning Nielsen, Dansk Kriminalpolitiforening, og skovrider Kjeld Ladefoged blev afløst som medlem af forpagter Gustav Rønholt, Jagtorganisationernes Fællesudvalg.

Som sekretær for arbejdsgruppen har fungeret fuldmægtig i justitsministeriet Kristian Petersen.

Arbejdsgruppen har afholdt 7 møder.

Arbejdsgruppen har fundet det hensigtsmæssigt først at tage spørgsmålet om en kontrolordning for glatløbede haglgeværer m.v. op til særskilt overvejelse.

I nærværende delbetænkning fremlægges arbejdsgruppens overvejelser om ændringer i våbenlovgivningen vedrørende glatløbede haglgeværer m.v.

B. Resumé af beretningen.

Efter den gældende våbenlovgivning kan skydevåben i almindelighed kun besiddes og anvendes af personer, der har våbentilladelse. Våbentilladelse kan udstedes til at erhverve, besidde, bære og anvende skydevåben. Våbentilladelse gives altid til et konkret våben. Våbentilladelse kan begrænses, f.eks. således at der kun gives ret til at besidde, men ikke at anvende våbenet. I forbindelse med behandlingen af en ansøgning om en våbentilladelse undersøges det, om ansøgeren har en rimelig interesse i at opnå våbentilladelse og om der foreligger sådanne oplysninger om ansøgeren, at det er uforsvarligt at give tilladelse.

Glatløbede haglgeværer, der i overvejende grad anvendes af jægere og medlemmer af skytteforeninger, der driver flugtskydning, er undtaget fra våbenlovens kontrolordning. Disse gevæ-

rer kan erhverves, besiddes, bæres og anvendes af enhver, der er fyldt 18 år.

I kapitel V er der bl.a. redegjort for, at glatløbede haglggeværer er anvendt ved godt halvdelen af de skudbetingede dødsfald, der fandt sted i perioden 1970 - 1979. Politiet finder ofte - uden at have mulighed for at gribe ind - glatløbede haglggeværer hos personer, der ikke dyrker jagt eller flugtskydning, og som har forbindelse med miljøer, hvor anvendelse af vold og i forbindelse hermed våben, ikke er ualmindelig.

Af kapitel VI fremgår det, at arbejdsgruppen finder, at der - på grund af haglggeværernes farlighed - er behov for en kontrol med, at kun personer, der har en rimelig interesse i at besidde et haglggevær og som ikke er kendt for forhold, der gør det betænkeligt at lade dem besidde haglggeværer, kan få tilladelse hertil.

I kapitel VII redegøres der for arbejdsgruppens forslag. Arbejdsgruppen foreslår navnlig, at glatløbede haglggeværer principielt inddrages under våbenlovens almindelige kontrolordning. Samtidig foreslås der en særordning for jægere og medlemmer af skytteforeninger, jfr. nedenfor. Forslaget indebærer, at der kan udstedes våbentilladelser til glatløbede **haglggeværer** efter samme retningslinier som andre våbentilladelser. Våbentilladelserne vedrører i almindelighed ikke konkrete **haglggeværer**, men giver indehaveren ret til at besidde og anvende m.v. et ubegrænset antal glatløbede haglggeværer af den type, der anvendes til jagt og flugtskydning. Tilladelserne giver tillige adgang til at besidde, men ikke anvende, visse andre typer af haglggeværer.

Indehaveren af jagttegn kan efter forslaget besidde og anvende m.v. glatløbede haglggeværer af den type, der anvendes til jagt og flugtskydning. Den pågældende kan desuden besidde, men ikke anvende, visse andre typer af haglggeværer. Samtidig foreslås det, at jagttegn kun kan udstedes, hvis politiet samtykker heri. For politiets meddelelse af samtykke skal der gælde samme retningslinier vedrørende ansøgerens vandel, som

anvendes efter våbenloven ved udstedelse af våbentilladelse.

Skytteforeninger kan efter forslaget blive godkendt til at forsyne medlemsbeviser med en påtegning, der giver medlemmet ret til at besidde m.v. glatløbende haglgeværer efter de samme retningslinier, som gælder for indehavere af jagttegn. Efter forslaget kan påtegningen kun gives med samtykke fra politiet. Der gælder her tilsvarende vandelskrav som ved samtykke til jagttegn.

Efter forslaget skal undersøgelsen af, om vandelskravet er opfyldt i vidt omfang foretages ved hjælp af kriminalregistrets EDB-anlæg. Dette indebærer, at det administrative arbejde og omkostningerne ved nyordningen holdes på et meget lavt niveau i forhold til det antal samtykker og tilladelser der skal udstedes.

København i september 1982.

1b Ejlev   Hans Aage Kofoed   Jes Kramer

J. Langkilde   Mogens Plesner Mathiasen

Henning Nielsen   Frede Petersen   C. Rosholm

(formand)

Gustav Rønholt   Niels Schrøder   Viggo Stengel

Steen Yde

Kristian Petersen
(sekretær)

¹¹ • Glat løbede haglgeværer. Typer, egenskaber, anvendelse og antal.

1. Haglgeværet er udviklet igennem de seneste par hundrede år til jagt på fugle og andet småvildt. Det udmærker sig ved, at man kan "dække" et vist område med hagl, hvorfor det er særligt egnet til jagt på vildt, der bevæger sig.

2. Haglgeværer forekommer i flere forskellige typer. Det mest almindelige er det dobbeltløbede haglgevær. Der findes to hovedtyper heraf, dels geværer, hvor løbene ligger ved siden af hinanden (side-om-side-geværer) og dels geværer, hvor løbene ligger over hinanden (over-og-under-geværer). For begge gælder, at der er to løb og to uafhængige affyringsmekanismer.

Desuden forekommer det enkeltløbede haglgevær.

Endelig findes repetérhaglgeværet, der indeholder et magasin med en kapacitet på 3-5 skud. Repetérhaglgeværets særlige fordel ligger således i, at der kan afgives et større antal skud i hurtig rækkefølge.

Haglgeværer består af forskellige hovedbestanddele. I relation til våbenlovgivningen skal der særligt peges på:

Piben (løbet), og baskylen (den del af våbenet, som indeholder selve affyringsmekanismen, og som kan sidestilles med låsestolen på andre skydevåben). De fleste haglgeværer kan uden videre skilles ad i flere dele.

3. Haglgeværer fremstilles i forskellige kalibre. Skydevåbens kaliber er et mål for pibens indvendige diameter. Haglgeværets kaliber er af betydning for det antal hagl af en vis størrelse, som kan affyres med geværet. Den særlige målemetode, der anvendes til at bestemme et haglgeværs kaliber, indebærer, at tallet for kaliber bliver mindre, jo større pibens indvendige diameter er. Den mest anvendte kaliber er kaliber 12 (svarende til en diameter på ca. 19 mm). Ammunitionen findes li-

geledes i forskellige udgaver, bl.a. med forskellige haglstørrelser. Der findes foruden haglanunition kuglepatroner (brenneckekugler). Der affyres ved skud med denne ammunitionstype en massiv kugle, der i diameter svarer til haglgeværets **kaliber**.

4. Haglgeværets maksimale rækkevidde afhænger af udgangshastigheden, haglenes størrelse og skudvinklen. Under de gunstigste betingelser er rækkevidden 250-350 meter, mens den i praksis for de typer, der sædvanligt anvendes ved jagt er 180-200 meter. På grund af haglenes spredning i skuddet er den effektive rækkevidde ved jagt langt mindre, normalt ca. 50 meter. Standardskudafstanden er ca. 35 meter.

Haglladningens virkning aftager således hurtigt med skudafstanden, men afhænger i øvrigt også af andre faktorer, herunder haglenes størrelse, hastigheden og spredningen i skuddet. På kortere afstande, 2-3 meter, virker haglladningen som et massivt projektil og knuser erfaringsmæssigt selv de sværeste knogler på et menneske. Det er vanskeligt at fastslå, på hvilken afstand haglene er ufarlige. Rammer et hagl det menneskelige øje, vil det selv på lang afstand kunne medføre en alvorlig læsion.

5. Haglgeværet er som nævnt udviklet til brug ved jagt på fugle og andet småvildt. Det er ifølge lov om jagt og vildtforvaltning §§ 16, stk. 2, litra a og 16 a, stk. 1, litra a og b, forbudt at anvende haglgeværer af større kaliber end 12, kuglepatroner eller haglpatroner med hagl større end 3,5 mm i diameter. Det er desuden forbudt at anvende våben, der kan indeholde mere end 2 haglpatroner. Repetérhaglgeværer er således ikke tilladt, medmindre de plomberes således, at de ikke kan indeholde mere end 2 patroner. Der anvendes i praksis ikke haglgeværer med løbslængde under 55 cm til jagt.

Haglgeværer anvendes endvidere ved konkurrenceskydning (flugtskydning). Konkurrencevåbnene og deres ammunition svarer hvad angår løbslængde, kaliber, haglstørrelse m.v. til jagtvåben. Der må ifølge de sædvanlige konkurrencebestemmelser for flugt-

skydning ikke afgives mere end 2 skud ad gangen.

Der findes enkelte typer af haglgeværer, der ikke er fremstillet til jagtbrug, men snarere må betegnes som en art **nærkampvåben**, jfr. nærmere herom afsnit III, B, pkt. 2.

6. Det er ikke muligt med sikkerhed at beregne antallet af haglgeværer i landet.

Der er en ret betydelig netto-import af haglgeværer. Af kvartalsstatistik for Udenrigshandel 1974-1980 fremgår det, at netto-importen i denne 7-års periode har svinget mellem 8.461 stk. (1980) og 14.719 stk. (1977). Den gennemsnitlige netto-import pr. år har været ca. 11.900 stk. Der er ikke udarbejdet en tilsvarende statistik over antallet af importerede **haglgeværer** for tidligere år.

Antallet af jagttegnsberettigede er ca. 240.000. Heraf har dog kun ca. 170.000 i de senere år løst jagttegn. Det er almindeligt forekommende, at en jæger har 2-4 haglgeværer. Antallet af haglgeværer, der besiddes af jægere, må derfor antages at være væsentlig større, end antallet af jægere. Hertil kommer det (forholdsvis mindre) antal haglgeværer, som udelukkende anvendes til flugtskydning, samt haglgeværer, der er samlerobjekter m.v. De sidstnævnte må hovedsageligt antages at være ældre, udslidte våben, som har særlig affektionsværdi for ejeren.

På baggrund af disse tal kan det skønsmæssigt lægges til grund, at antallet af haglgeværer ligger i en størrelsesorden på mindst 500.000-600.000. Det må antages, at en del heraf er ældre våben, som ikke anvendes til jagt eller flugtskydning.

III. Våbenlovgivningens kontrolordning for skydevåben, herunder bestemmelserne om glatløbende haglgeværer m.v.

A. Den historiske udvikling.

a. Den første danske "våbenlov" var lov nr. 607 af 22. novem-

ber 1918 om forbud mod indførelse af våben, ammunition og sprængstoffer m.m. Ved loven bemyndige justitsministeren til at forbyde indførsel af bl.a. våben og ammunition. Ved bekendtgørelse nr. 612 af 23. november 1918 om forbud mod indførsel af våben, ammunition og sprængstoffer m.m. blev det herefter forbudt at indføre bl.a. våben og ammunition. Ved bekendtgørelse nr. 266 af 21. juni 1922 undtoges bl.a. glatløbede haglgewærer og ammunition hertil fra forbudet.

b. Indtil 1934, hvor våbenloven blev ændret, var der således alene fastsat regler om indførsel af skydevåben, mens der ikke var særlige regler om fremstilling, overdragelse, erhvervelse, besiddelse og anvendelse m.v. Allerede i 1928 var der fremsat lovforslag om kontrol med tilvirkning, overdragelse og erhvervelse af våben. Forslaget blev dog ikke færdigbehandlet.

Ved lov nr. 122 af 28. april 1934 om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m.v. gennemførtes imidlertid forbud mod uden særlig tilladelse at tilvirke eller "forskaffe sig" våben m.v., og der blev stillet krav om, at en overdrager af våben m.v. skulle sikre sig, at modtageren havde tilladelse til erhvervelsen. Reglerne omfattede ligesom det fortsat gældende indførelsesforbud bl.a. skydevåben og ammunition. Glatløbede haglgewærer var undtaget. I henhold til en bemyndigelse i loven fastsattes ved bekendtgørelse nr. 216 af 20. juli 1934 krav om, at enhver, der den 1. august 1934 uden at have fået tilladelse til indførsel eller erhvervelse var i besiddelse af skydevåben m.v. skulle anmelde dette til politiet inden den 15. august 1934. Personer, der senere måtte komme i besiddelse af skydevåben m.v. uden tilladelse dertil, blev pålagt straks at anmelde besiddelsen. Glatløbede haglgewærer var imidlertid ikke omfattet af anmeldelsespligten.

c. Ved lov nr. 246 af 10. maj 1940 om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m.v. foretoges en skærpelse af våbenlovgivningen under hensyn til den særlige situation under besættelsen. Den hidtil gældende undtagelse for glatløbede haglgewærer ophævedes, således at disse nu ligesom andre

skydevåben kun måtte indføres, tilvirkes, overdrages og erhverves med særlig tilladelse. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at man fandt, at også misbrug af sådanne våben burde kunne forhindres. Ved loven bemyndigedes justitsministeren i øvrigt til at fastsætte særlige regler om opbevaring og besiddelse af våben.

Ved bekendtgørelse nr. 267 af 23. maj 1940 om anmeldelse af våben og ammunition m.v. fastsattes det herefter, at enhver der var i besiddelse af skydevåben og ammunition m.v. skulle gøre anmeldelse herom til politiet inden den 10. juni 1940. Dette pålæg omfattede også våben, der tidligere var erhvervet med tilladelse eller tidligere var anmeldt i henhold til bekendtgørelsen fra 1934. Anmeldelsespligten omfattede - i modsætning til reglerne i bekendtgørelsen fra 1934 - også glatløbende haglgeværer.

Ved bekendtgørelse nr. 437 af 6. oktober 1943 om forbud mod at være i besiddelse af skydevåben, ammunition og sprængstoffer m.v. fastsattes med visse undtagelser et egentligt forbud mod at besidde skydevåben m.v. uden særlig tilladelse, men glatløbende haglgeværer var undtaget under forudsætning af, at de var anmeldt efter reglerne i 1940-bekendtgørelsen eller senere erhvervet i henhold til polititilladelse.

Selvom besiddelse af haglgeværer således ikke krævede nogen egentlig tilladelse (våbentilladelse) i besættelsestiden, krævedes tilladelse til selve erhvervelsen, og det var forbudt at besidde haglgeværer, der ikke var anmeldt til politiet. Tidligere erhvervede haglgeværer, der blev anmeldt til politiet, kunne imidlertid fortsat besiddes, uden at besidderen skulle opfylde særlige vandelskrav eller lignende.

d. Efter besættelsestiden ændredes våbenlovgivningen. Ved lov nr. 398 af 12. juli 1946 om handel med samt tilvirkning og besiddelse af våben m.v. blev der fastsat et generelt forbud mod indførsel, tilvirkning, erhvervelse og besiddelse af skydevåben uden særlig tilladelse. Dette forbud har lige siden været et led i våbenlovgivningens kontrolordning. Glatløbende

haglgeværet blev imidlertid undtaget fra forbudet og kunne således nu påny frit indføres, tilvirkes, overdrages og erhverves, ligesom der ikke længere var pligt til at anmelde besiddelse.,

e. Ved lov nr. 217 af 31. maj 1963 indførtes den nugældende ordning vedrørende personer under 18 år, hvorefter disse ikke uden særlig tilladelse må besidde m.v. haglgeværer samt luft- og fjederbøsser. Samtidig blev salonrifler (i loven angivet som salongeværer), der hidtil ligesom haglgeværer havde været undtaget fra særlig kontrol, inddraget fuldt ud under **våben-**lovgivningens kontrolordning. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at årsagen til disse skærpelser var et betydeligt antal ulykker, som var sket med disse våben. Ved lovændringen fastsattes en overgangsordning vedrørende salonrifler således, at personer, der ved lovens ikrafttræden var i besiddelse af ikke-automatiske salonrifler af kaliber ikke over 22 eller ammunition hertil, fortsat kunne besidde disse, men uden at måtte bære eller anvende dem uden tilladelse.

f. Glatløbende haglgeværer har således - bortset fra perioden under besættelsen - til stadighed kunnet erhverves uden særlig tilladelse. De har ligeledes kunnet besiddes uden særlig tilladelse, og der har kun under besættelsen været anmeldelsespligt. Efter 1963 har der dog for personer under 18 år været krav om særlig tilladelse.

B. Gældende ret.

1. De gældende regler vedrørende besiddelse m.v. af skydevåben indeholdes i våbenloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 20. januar 1965, som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 322 af 13. juni 1973.

I henhold til loven har justitsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 349 af 25. juni 1973 om våben som ændret ved bekendtgørelse nr. 90 af 8. marts 1976, bekendtgørelse nr. 25 af 24. januar 1978, bekendtgørelse nr. 254 af 16. juni 1980, bekendtgørelse nr. 330 af 23. juni 1981 og bekendtgørelse nr. 216

af 17. maj 1982.

Endvidere har justitsministeriet udstedt cirkulære nr. 80 af 12. april 1965 om meddelelse af tilladelser til køb m.v. af våben og ammunition.

Det fremgår af lovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, at det er forbudt at indføre eller tilvirke skydevåben og ammunition hertil samt piber og låsestole til skydevåben uden særlig tilladelse fra justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil. Det fremgår endvidere af lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at det ligeledes er forbudt uden særlig tilladelse at erhverve skydevåben, de nævnte dele til skydevåben og ammunition ved overdragelse eller at besidde, bære eller anvende disse genstande. Af § 2, stk. 2, fremgår det endelig, at det er forbudt, at overdrage eller overlade andre besiddelsen af skydevåben, de nævnte dele til skydevåben og ammunition, medmindre erhververen eller modtageren foreviser den fornødne tilladelse.

Politiet er ved våbenbekendtgørelsens § 2 blevet bemyndiget til at meddele de nævnte tilladelser, for så vidt angår håndskydevåben og ammunition hertil, bortset fra fremstillings-tilladelser.

Ifølge § 7 i justitsministeriets cirkulære nr. 80 af 12. april 1965 bør politiet kun meddele våbentilladelse til personer, der har en efter politiets skøn rimelig interesse heri. I bestemmelsen nævnes som eksempler herpå, at rimelig interesse under visse nærmere omstændigheder kan foreligge med hensyn til våben til sportsskydning, jagtvåben samt våben til skadedyrsbekæmpelse og våben i offentlige samlinger, museer og lignende. Ifølge cirkulærets § 6 bør politiet ikke meddele en person våbentilladelse, såfremt der foreligger oplysninger om den pågældende, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

Politiet må i denne forbindelse i særlig grad lægge vægt på, om den pågældende har haft sager om drab, vold, røveri, voldtægt, ulovlig tvang, frihedsberøvelse, overtrædelse af straf-

felovens §§ 266 (visse trusler) og 252 (forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller førlighed) m.v. samt overtrædelser af våbenlovgivningen.

Der henvises iøvrigt til det som bilag 1 optagne notat vedrørende sager om vandelskrav ved udstedelse af våbentilladelse.

Ansøgerens alder kan også have betydning for udstedelse af våbentilladelse. Således bør tilladelse til bl.a. pistoler og revolvere ifølge cirkulærets § 8 kun meddeles under ganske særlige omstændigheder, og kun såfremt den pågældende er fyldt 21 år og kendt som en absolut pålidelig person. Til andre skydevåben kan der - med forældremyndighedens samtykke - meddeles personer under 18 år våbentilladelse, jfr. cirkulærets § 10. Tilladelse gives normalt kun til øvelses- og konkurrenceskydning i skytteforening samt til personer i alderen 16-18 år, som har erhvervet jagttegn.

Glatløbede haglgeværer er ifølge lovens § 1, stk. 2, litra a, undtaget fra våbenlovens kontrolordning. Det samme gælder dele af glatløbede haglgeværer, for så vidt delene udelukkende kan anvendes til haglgeværer, færdigladede haglpatroner med løst liggende hagl samt omladehætter og halvladte eller tomme patronhylstre til haglpatroner.

Ingen af de krav om tilladelser, der stilles ved besiddelse m.v. af andre skydevåben, finder således anvendelse med hensyn til glatløbede haglgeværer.

For så vidt angår personer under 18 år fremgår det dog af lovens § 2, stk. 1, 2. pkt., at de ikke uden tilladelse må erhverve haglgeværer ved overdragelse eller besidde, bære eller anvende dem, og ifølge reglen i § 2, stk. 2, må haglgeværer herefter heller ikke overdrages til personer under 18 år uden forevisning af den fornødne tilladelse.

2. Domstolene har i deres praksis fastslået, at ikke enhver type af haglgeværer er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, selvom de i våbenteknisk

forstand er glatløbende haglgeværer.

Det fremgår således af en Østre landsretsdom af 21. oktober 1975, at undtagelsen ikke gælder oversavede haglgeværer, såfremt disse efter oversavningen må anses for uegnede til jagtbrug. Det er ligeledes i retspraksis fastslået, at et enkeltløbet selvladehaglgevær (repetérhaglgevær), der kunne lades med 6 patroner og som var uegnet og ulovligt til jagtbrug, ikke kunne anses for at være omfattet af våbenlovens § 1, stk. 2, litra a. Våbenet blev anset for omfattet af lovens forbud vedrørende skydevåben. Det fremgår af dommen, at rigspoliti-chefens tekniske afdeling efter en undersøgelse af våbenet betegnede det som et nærkampvåben, der i sin konstruktion og anvendelsesmulighed kun har til formål at benyttes mod personer. Det fremgår endvidere, at Dansk Skytte Union havde udtalt, at våbenet ikke var tilladt til sportsskydning og ej heller egnet hertil. Domstolene har endvidere fastslået, at et glatløbet haglgevær, der var camoufleret således, at det fremtrådte som en spadsererstok, og som efter det oplyste ikke var egnet til jagtbrug, måtte anses for omfattet af våbenlovens forbud.

Ved afgørelserne i de nævnte sager, der alle vedrører haglgeværer, som var særligt udformede til andet formål end jagt, har domstolene tillagt det betydelig vægt, at våbene var uegnede til jagtbrug.

Det fremgår af lov om jagt og vildtforvaltning § 16, stk. 2, at haglgeværer af større kaliber end 12 og haglgeværer, som kan indeholde mere end 2 haglpatroner, ikke må anvendes til jagt. Det er dog i praksis antaget, at haglgeværer, der er konstrueret til at kunne indeholde mere end 2 haglpatroner, kan anvendes til jagt for så vidt de plomberes, således at de herefter højst kan indeholde 2 patroner. Sådanne haglgeværer vil også uden plombering kunne anvendes til sportsskydning (flugtskydning) uanset at der herunder højst må afgives 2 skud ad gangen. Det er formentlig den almindelige opfattelse, at haglgeværer, der kan indeholde mere end 2 patroner, også uden plombering er undtaget fra våbenlovens kontrolord-

ning på samme måde som haglgeværer til jagtbrug. Domstolene ses dog ikke at have taget stilling til spørgsmålet.

Det må antages, at undtagelsen af glatløbede haglgevaerer fra lovens kontrolordning gælder uanset muligheden for, at de kan benyttes til kuglepatroner. Kuglepatroner må imidlertid ikke anvendes til jagt, jfr. lov om jagt og vildtforvaltning § 16 a, stk. 1, litra a. Det fremgår af formuleringen af våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, hvori alene nævnes haglammunitition med løst liggende hagl, at kuglepatroner er omfattet af våbenlovens kontrolordning.

IV. Gældende regler om glatløbede haglgeværer i våbenlovgivningen i Sverige, Norge og Finland.

1. Sverige. De gældende regler er fastsat i lov af 14. december 1973, vapenlag. Ifølge lovens § 5 kræves tilladelse til at besidde skydevåben og til at erhverve ammunition. Af lovens § 1 fremgår, at dette krav også omfatter glatløbede haglgeværer af enhver type.

Haglgeværer behandles altså i den svenske våbenlovgivning på lige fod med andre skydevåben. Det gælder derimod ikke ammunition til haglgeværer. Det fremgår således af lovens § 4, at hagl, haglpatroner og visse dele hertil ikke omfattes af loven.

Våbentilladelser meddeles af politiet. Tilladelse gives kun personer, der har et rimeligt behov for våbenet. For visse våben, men ikke for haglgeværer, er det i vapenkundgørelsen af 1. marts 1974 nærmere fastsat, hvornår et rimeligt behov foreligger. Det fremgår af loven, at rimeligt behov også kan bestå i, at våbenet har affektions- eller dekorationsværdi. I forbindelse med ansøgning om våbentilladelse skal det angives, hvilket formål våbenet ønskes til. Det er en betingelse for udstedelse af våbentilladelse, at det kan antages, at vedkommende ikke vil misbruge våbenet.

Skydevåben kan under visse betingelser udlånes for kortere tid, højst 2 uger, til personer, der ikke har våbentilladelse. Låneren skal normalt være fyldt 18 år, og det er bl.a. en betingelse, at våbenet lånes til samme formål som ejerens tilladelse gælder. Udlånet kan ske uden politiets eller andre offentlige myndigheders mellemkomst.

2. Norge. De gældende regler er fastsat i lov af 9. juni 1961 om skytevåben og ammunition m.v. med senere ændringer. Skydevåben og ammunition må ifølge lovens § 7 ikke erhverves uden særlig tilladelse. Glatløbede haglgeværer og ammunition hertil er undtaget fra denne del af lovens kontrolordning. **Hagl**-geværer må dog ikke overdrages eller overlades til personer under 18 år uden politiets tilladelse.

Undtagelsen af glatløbede haglgeværer fra våbenlovgivningens kontrolordning gælder ikke magasin- og automatgeværer.

Dersom indehaveren af et glatløbet haglgevær ikke er ædruelig og pålidelig, eller hvis han af særlige grunde må anses for uegnet til at have haglgeværet, kan politiet ifølge lovens § 10 pålægge ham at aflevere det.

Handel med glatløbede haglgeværer kræver tilladelse, ligesom import og fremstilling af haglgeværer.

3. Finland. De pågældende regler er fastsat i lov af 27. januar 1933 angående skjutvapen och skjutförnödenheter og forordning af samme dato. Af lovens § 1 fremgår, at anskaffelse og besiddelse af skydevåben og ammunition kræver tilladelse. Af forordningens § 1 fremgår, at også glatløbede haglgeværer og ammunition hertil omfattes af dette krav. Tilladelse meddeles af politiet. Tilladelse gives kun personer, der er kendt som pålidelige og ordentlige, og som har et behov for våbenet, der kan godkendes. Tilladelse kan ikke gives personer under 15 år. Personer mellem 15 og 21 år kan med samtykke fra forældremyndighedens indehaver få tilladelse til jagt- og målskydningsvåben.

v. Misbrug af glatløbende haglgeværer.

1. Det statistiske materiale, der foreligger om kriminalitet med og skader forårsaget af glatløbende haglgeværer, er meget begrænset.

Rigspolitichefens tekniske afdeling har for årene 1979, 1980 og 1981 udarbejdet en statistik over anvendelse af forskellige kategorier af skydevåben, herunder haglgeværer, i forbindelse med drab, selvmord, røveri, vådeskudsulykker m.v. Statistikken vedrører alene de sager, hvor våben er indsendt til teknisk undersøgelse. Sager, hvori politiet ikke har kunnet tilvejebringe våbenet, indgår således ikke. Statistikken afspejler derfor ikke det totale antal sager, hvori skydevåben er anvendt, og der kan heller ikke på grundlag af statistikken siges noget om, i hvilket omfang én våbentype er blevet anvendt i forhold til de andre. Derimod giver statistikken et vist indtryk af de sagstyper, hvori haglgeværer er anvendt, og på grund af sagernes ofte meget alvorlige karakter har det antal sager vedrørende haglgeværer, der indgår i statistikken, også en vis interesse.

Statistikken er for så vidt angår antallet af sager vedrørende haglgeværer optaget som bilag 2.

2. Af stor interesse er en undersøgelse, der er foretaget i 1982 af Retsmedicinsk Institut ved Odense Universitet. Undersøgelsen omfatter en systematisk gennemgang af samtlige skudbetingede dødsfald i Danmark i perioden 1970-1979. Den omfatter derimod ikke andre ulykker og kriminalitet, hvor skydevåben er blevet anvendt. Undersøgelsen er foretaget på grundlag af dødsattester og viser, at der i den pågældende periode forekom ialt 933 skudbetingede dødsfald, jfr. bilag 3a-b. Heraf var der ved 527 (57%) anvendt glatløbende haglgeværer. I 19 af disse tilfælde (2%) var der anvendt oversavede haglgeværer.

Af de 74 drab blev 39 (53%) begået med haglgevær. I 7 (9%)

af tilfældene var der tale om oversavede haglgeværer.

Af de 822 selvmord blev 466 (57%) begået ved anvendelse af haglgevær. 12 haglgeværer (1,5%) var oversavede.

Undersøgelsen viser også det antal tilfælde, hvor tilladelsespligtige skydevåben (bortset fra de ovenfor nævnte oversavede haglgeværer) er blevet anvendt. Den viser, at det i denne gruppe er pistoler/revolvere, der er langt de mest almindelige drabsvåben. Af de 74 drab blev 24 (32%) begået med pistol/revolver. 10 (13,5%) blev begået med andre tilladelsespligtige skydevåben (bortset fra oversavede haglgeværer).

Af de 822 selvmord anvendtes pistol/revolver i 144 (17,5%) af tilfældene, salonrifler i 99 (12%) og rifler i 70 (8,2%) af tilfældene.

En meget betydelig del af de tilladelsespligtige våben (bortset fra oversavede haglgeværer), der blev anvendt ved drab og selvmord, var illegale. Af de 74 drab blev 21 (28,4%) begået med illegale våben, heraf knapt halvdelen med våben fra besættelsestiden. 12 (16,3%) af drabene blev begået med legale tilladelsespligtige våben. Heraf blev 5 drab (6,8%) begået med våben, der tilhørte private eller skytteforeninger, mens resten tilhørte hjemmeværnet, forsvaret og politiet.

Det fremgår således af undersøgelsen, at der ved godt halvdelen af samtlige skudbetingede dødsfald (drab, selvmord og ulykker) blev anvendt haglgevær. Ser man isoleret på tallene for drab, selvmord og ulykker fremgår det, at der i godt halvdelen af tilfældene inden for hver gruppe blev anvendt haglgevær.

Dette resultat må imidlertid vurderes under hensyn til det betydelige antal glatløbende haglgeværer. Som nævnt foran i afsnit II, pkt. 6, kan det skønsmæssigt lægges til grund, at antallet af haglgeværer ligger i en størrelsesorden på mindst 500.000 - 600.000.

3. Foruden de nævnte statistiske oplysninger om skudbetingede dødsfald, hvor haglgeværer har været anvendt, må der peges på, at det er politiets erfaring, at glatløbende haglgeværer i ikke ubetydeligt omfang anskaffes og besiddes af personer, der ikke dyrker jagt eller sportsskydning, og som har tilknytning til miljøer, hvor vold og anvendelse af våben i forbindelse hermed ikke er ualmindelig. Det er ligeledes fortrinsvis i disse miljøer, at afkortede haglgeværer og skudepisoder med haglgeværer forekommer.

Den nuværende fri adgang til at erhverve glatløbende haglgeværer åbner mulighed for, at personer - måske i en ophidset sindstilstand - kan erhverve et haglgevær med henblik på at begå alvorlig kriminalitet. Som eksempel herpå kan nævnes den sag, der er omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen 1982 side 158, hvor gerningsmanden, umiddelbart efter at have truffet beslutning om at begå drab, gik ned og købte et **glat** løbet haglgevær og ammunition og begik drabet.

VI. Arbejdsgruppens hovedsynspunkter.

1. Arbejdsgruppen har ved sine overvejelser taget udgangspunkt i, at et glatløbet haglgevær må anses for at være et farligt våben på linie med de våben, der er underkastet kontrol efter våbenlovgivningen. Behovet for en vis kontrol med, hvilke personer der besidder m.v. haglgeværer, synes at være det samme som med hensyn til andre farlige våben.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at oplysninger om antallet af drab og - de mere usikre oplysninger - om andre forbrydelser, hvor haglgeværer anvendes, taler for, at den eksisterende fri adgang til at besidde m.v. haglgeværer begrænses.

Politiet har i henhold til den gældende våbenlovgivning ingen mulighed for at gribe ind over for personer, der besidder **hagl**-geværer uden at dyrke jagt eller sportsskydning eller uden anden anerkendelsesværdig interesse. Arbejdsgruppen finder, at denne retstilstand er uheldig, og navnlig i tilfælde, hvor

haglgeværer besiddes af personer/ der har tilknytning til miljøer, hvor vold og anvendelse af våben i forbindelse hermed ikke er ualmindelig, finder arbejdsgruppen den nuværende retstilstand overordentlig betænkelig. Under hensyn til haglgeværrernes farlighed er det efter arbejdsgruppens opfattelse af mindre betydning, at antallet af haglgeværer i disse miljøer må antages at være meget begrænset i forhold til det betydelige samlede antal haglgeværer i landet.

Afkortede haglgeværer må anses for særligt farlige, og de er, som tidligere nævnt, ulovlige. Det er politiets erfaring, at de er hyppigt forekommende i visse miljøer, og at dette har sammenhæng med den fri adgang til at erhverve haglgeværer. Det er reelt ikke muligt at hindre **afkortningen**, da den kan foretages uden større besvær eller teknisk kunnen. Også af denne grund finder arbejdsgruppen det betænkeligt, at enhver, der er fyldt 18 år, frit kan erhverve et haglgevær.

Indførelse af en kontrolordning for glatløbede haglgeværer vil næppe medføre, at det totale antal haglgeværer vil blive reduceret meget betydeligt, idet jægere og flugtskytter i almindelighed fortsat skal have adgang til at besidde m.v. **haglgeværer**. Hertil vil komme et antal illegale haglgeværer. Man kunne derfor spørge, om der er anledning til at gå ud fra, at antallet af skudbetingede dødsfald, navnlig drab, og andre skader vil blive reduceret væsentligt ved indførelse af en kontrolordning. De statistiske oplysninger, der foreligger om misbrug, er ikke egnet til at belyse spørgsmålet. Arbejdsgruppen er dog ikke i tvivl om, at indførelse af en ordning, hvorefter ikke enhver uden videre kan erhverve et glatløbet haglgevær, og hvorefter politiet får mulighed for at gribe ind overfor visse personers besiddelse af haglgeværer, navnlig på længere sigt vil reducere antallet af forbrydelser, der begås med haglgeværer. Arbejdsgruppen finder endvidere, at der skal lægges afgørende vægt på, at de forbrydelser, der begås med glatløbede haglgeværer, ofte er af den alvorligste karakter.

2. Der har i arbejdsgruppen på denne baggrund været enighed

om, at det ville være ønskeligt at indføre en kontrolordning vedrørende glatløbende haglgeværer, der indebærer at kun personer, der har rimelig interesse i at besidde m.v. glatløbende haglgeværer, og om hvis hidtidige vandel der ikke foreligger oplysninger, som gør besiddelsen betænkelig, kan besidde sådanne våben. Det har endvidere indgået i overvejelserne, at politiet bør have et klart grundlag for at gribe ind over for personer, der besidder m.v. et haglgevær uden at disse betingelser er opfyldt. Et tredje hensyn, der har indgået i overvejelserne, er politiets muligheder for i forbindelse med efterforskning at finde frem til ejeren eller en tidligere ejer af et haglgevær.

3. For at imødekomme de hensyn, der er nævnt ovenfor, kunne man inddrage glatløbende haglgeværer under den eksisterende kontrolordning vedrørende andre skydevåben. Dette ville indebære et krav om våbentilladelse for hvert enkelt haglgevær. Våbentilladelserne skulle i givet fald være tidsbegrænsede til formentlig 5 år. Ansøgninger om våbentilladelse skulle indeholde en identifikation af hvert enkelt haglgevær, således at haglgeværene kunne registreres hos politiet. Udskiftning af et haglgevær med et nyt ville ligeledes kræve ny ansøgning, ny tilladelse og registrering.

Der er i dag, som tidligere nævnt, omkring 170.000 aktive jægere og formentlig 500.000-600.000 haglgeværer. Det vil således medføre en væsentlig administrativ belastning for politiet at inddrage haglgeværene under den eksisterende kontrolordning for andre skydevåben. Ordningen ville endvidere være besværlig for jægerne og sportsskytterne, der hvert 5. år og i øvrigt i forbindelse med nyanskaffelse skulle indhente våbentilladelse til hvert enkelt våben fra politiet. De omkostninger, som administrationen ville medføre, måtte forventes pålagt brugerne i form af gebyrer. I den forbindelse kan der peges på, at gebyret for en 5-årig våbentilladelse i dag udgør 230 kr.

Arbejdsgruppen har på denne baggrund undersøgt, om det er muligt at udforme en kontrolordning for glatløbende haglgeværer,

der er tilstrækkelig effektiv, og som ikke påfører jægerne, sportsskytterne og politiet de samme ulemper og omkostninger, som en inddragelse under den gældende kontrolordning i våbenloven ville indebære.

4. Arbejdsgruppen har ved disse overvejelser taget udgangspunkt i, at der i henhold til jagtlovgivningen kræves jagttegn for at udøve jagt, og at flugtskydning i almindelighed foregår i jagt- eller skytteforeningsregi. Ved behandlingen af ansøgninger om våbentilladelser efter de gældende regler skal politiet blandt andet vurdere, om ansøgeren har en rimelig interesse i at besidde m.v. et skydevåben. Der er ikke anledning til på tilsvarende måde at foretage en konkret vurdering af, om en person, der har jagttegn eller er aktivt medlem af en jagt- eller skytteforening, hvori der dyrkes flugtskydning, har rimelig interesse i at besidde m.v. et haglgevær.

Arbejdsgruppen foreslår derfor, at indehavere af jagttegn skal have adgang til at besidde m.v. haglgeværer. Det samme skal gælde medlemmer af jagt- eller skytteforeninger, hvori der dyrkes flugtskydning, under forudsætning af, at medlemsbeviset er forsynet med en påtegning om tilladelse til at besidde m.v. haglgeværer (våbenpåtegning). En kontrolordning, der udformes på dette grundlag, vil kunne imødekomme det store flertal af brugere.

Det er efter forslaget en betingelse, at jagttegn/våbenpåtegning kun meddeles med politiets samtykke. Politiet skal herved have lejlighed til at kontrollere, om den pågældendes hidtidige vandel gør det betænkeligt, at han er i besiddelse af et haglgevær. Der er her tale om en skønsmæssig vurdering, og det er arbejdsgruppens opfattelse, at den bør foretages med udgangspunkt i den praksis, som politiet i dag anlægger ved meddelelse af våbentilladelser.

Vurderingen foretages i dag i praksis på grundlag af oplysninger, som politiet indhenter fra det centrale kriminalregister. I langt det overvejende antal tilfælde, hvor den pågældende overhovedet er kendt i registeret, indeholder registeret ikke

oplysninger om den pågældende, der er belastende for spørgsmålet om adgangen til at besidde m.v. våben. I disse tilfælde vil der i almindelighed ikke være grundlag for at nægte den pågældende at besidde m.v. et haglgevær.

Både jagttegnsregisteret og kriminalregisteret føres i dag maskinelt ved EDB. Ved at samkøre disse registre vil det være muligt at udskille den (langt overvejende) gruppe af jægere, hvor der uden videre kan meddeles samtykke, fra den gruppe, hvor sagen skal undersøges nærmere. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at samtykke til udstedelse af jagttegn i de førstnævnte tilfælde meddeles "maskinelt".

Ved denne fremgangsmåde kan der opnås en meget stor administrativ besparelse. En prøvekursus i kriminalregisteret af 500 jagttegnsindehavere over 50 år viser således, at kun én (0,2%) var registreret for forhold, der eventuelt kunne have interesse.

I de tilfælde, hvor samtykke ikke kan gives maskinelt, foretages der en individuel vurdering af, om samtykke kan gives.

Der henvises iøvrigt til det som bilag 4 optagne notat fra rigspolitechefen vedrørende den praktiske tilrettelæggelse af denne del af den foreslåede kontrolordning.

Samtykke til meddelelse af våbenpåtegning på medlemsbeviser til skytteforeninger kan formentlig ikke i noget tilfælde gives "maskinelt", da skytteforeningerne, så vidt det er arbejdsgruppen bekendt, ikke **fører** medlemskartotek på EDB. Samtykke må således meddeles "manuelt" på grundlag af oplysningerne i kriminalregisteret.

Udstedelse af jagttegn eller medlemsbevis med våbenpåtegning indebærer, at den pågældende kan anskaffe og besidde m.v. **hagl**-geværer og ammunition hertil uden begrænsninger i antal eller mængde. Det enkelte haglgevær registreres således ikke, og erhvervelse af et nyt haglgevær udløser ikke sagsbehandling hos politiet.

Den foran skitserede kontrolordning for haglgeværer til jagt- og flugtskydningsbrug vil omfatte det store flertal af **hagl-**geværer. Arbejdsgruppen foreslår, at det skal **være** forbudt for andre end de nævnte jægere og flugtskytter ra.v. at besidde m.v. haglgeværer uden særlig tilladelse (våbentilladelse).

5. Det overvejende antal af de 5-600.000 haglgeværer, der i dag er i landet, må antages at tilhøre personer, der efter nyordningens indførelse fortsat kan besidde haglgeværer på grundlag af jagttegn/våbenpåtegning på et medlemsbevis eller våbentilladelse. Tilbage vil der være et - formentlig begrænset - antal haglgeværer, der efter nyordningens indførelse ikke fortsat kan besiddes af deres nuværende ejere, medmindre der indføres en særlig overgangsordning. Arbejdsgruppen foreslår, at dette overgangsproblem løses ved, at der åbnes adgang til, at personer, der på tidspunktet for nyordningens gennemførelse besidder glatløbede haglgeværer, kan få en særlig tilladelse til at besidde disse våben. Tilladelsen skal ikke give adgang til at bære og anvende våbenet.

VII. Redegørelse for arbejdsgruppens forslag til en skærpelse af våbenlovens regler om glatløbede haglgeværer.

A. Kontrolordningen vedrørende haglgeværer til jagt og flugtskydning.

1. Jagttegn.

Adgangen til at besidde m.v. haglgevær knyttes direkte til jagttegnet, således at alle indehavere af jagttegn kan erhverve, besidde, bære og anvende haglgeværer.

Det indgår i ordningen, at jagttegn kun udstedes med politiets samtykke. Det vil nødvendiggøre en ændring i lov om jagt og vildtforvaltning kapitel IX om jagttegn, idet det skal være en betingelse for udstedelse af jagttegn, at politiets samtykke foreligger.

Der vil som tidligere nævnt i langt de fleste tilfælde ikke foreligge oplysninger for politiet om den pågældende ansøger, som kan give anledning til tvivl om, hvorvidt han bør have adgang **til** våben. Politiets samtykke til udstedelse af jagttegn kan i disse tilfælde gives maskinelt i forbindelse med samkøring af jagttegnsregisteret og kriminalregisteret. Da jagttegn udstedes for et år ad gangen, vil det administrativt være mest hensigtsmæssigt, at politiets samtykke fornyes hvert år.

Kriminalregisteret sorterer under rigspolitichefembedet. Kompetence til at meddele samtykke til udstedelse af jagttegn skal derfor placeres hos rigspolitichefen. I de tilfælde, hvor samtykke ikke kan meddeles maskinelt, men kræver en nærmere vurdering,, fordi oplysningerne om den pågældende i kriminalregisteret må rejse tvivl om, hvorvidt samtykke kan gives, udskilles sagen af kriminalregisteret til særskilt behandling hos vedkommende politimester (politidirektøren i København). **Afgørelsen** meddeles jagttegnskoret af rigspolitichefen. Politimesterens (politidirektørens) afgørelse kan påklages direkte til justitsministeriet.

Der henvises iøvrigt til det som bilag 4 optagne notat fra rigspolitichefen vedrørende den praktiske tilrettelæggelse af kontrolordningen vedrørende jagttegn.

Der bør åbnes adgang til, at jagttegnslødere, inden de påbegynder kursus til jagtprøven, kan indhente forhåndssamtykke fra politiet. Såfremt der ikke registreres nye relevante oplysninger efter forhåndssamtykkets afgivelse, kan jagttegn udstedes på grundlag af forhåndssamtykket.

Såfremt jagttegn ikke fornyes, bortfalder adgangen til at besidde m.v. haglgevær (medmindre der indhentes våbentilladelse eller våbenpåtegning på medlemsbevis i skytteforening). Den pågældende må derfor skille sig af med våbenet. Dette gælder også, hvor den pågældende - eventuelt for at undgå jagttegnsafgiften - blot for et enkelt eller nogle få år vil und-

lade fornyelse.

Der skal ikke gælde nogen begrænsning i det antal haglgeværer, den pågældende kan besidde m.v. på grundlag af jagttegnet.

Jagttegnet skal medbringes, når haglgevær bæres. Reglen herom skal svare til den gældende bestemmelse i lov om jagt og vildtforvaltning § 44, stk. 2, ifølge hvilken indehaveren også skal medbringe anden legitimation, f.eks. personnummerbevis, førerbevis eller ID-kort. Jagttegnet og den yderligere legitimation skal på forlangende forevises politiet.

2. Våbenpåtegning på medlemsbeviser til jagt- og skytteforeninger, hvori der dyrkes flugtskydning.

Adgangen til at besidde m.v. haglgevær knyttes til en **våben**påtegning på medlemsbeviset.

Våbenpåtegninger meddeles af jagt- og skytteforeningerne. Kun foreninger, der har flugtskydning på programmet, skal have adgang hertil, og de skal være godkendt af politiet (vedkommende politimester eller politidirektøren) til at give våbenpåtegninger. Dette indebærer en nærmere vurdering af foreningens forhold, der i helt særlige tilfælde kan medføre, at politiet nægter godkendelse.

Det er en betingelse for, at skytteforeningen kan meddele våbenpåtegning på et medlemsbevis, at politiet samtykker. Der åbnes personer, der ønsker at melde sig ind i en skytteforening, adgang til forinden at indhente dette samtykke fra politiet (forhåndssamtykke). Forhåndssamtykke kan inden for en periode af 3 måneder uden yderligere høring af politiet danne grundlag for våbenpåtegning. Også i de tilfælde, hvor den pågældende ikke ønsker en forhåndsudtalelse om politiets samtykke, må det anses for mest praktisk, at vedkommende selv indhenter politiets samtykke til førstegangsmeddelelse af våbenpåtegning. Samtykke skal fornyes hvert 5. år, ligesom tilfaldelser til rifler m.v. Nægtelse af samtykke kan påklages til justitsministeriet.

Der skal ikke gælde nogen begrænsning i det antal haglgeværer, den pågældende kan besidde m.v. på grundlag af medlemsbeviset.

Medlemsbevis med våbenpåtegning skal medbringes, når haglgevær bæres, og på forlangende forevises politiet. Indehaveren skal, ligesom det er nævnt ovenfor om jagttegn, tillige medbringe anden legitimation og på forlangende forevise den for politiet.

Indehavere af jagttegn, der samtidig er medlemmer af en skytteforening, kan uden våbenpåtegning besidde haglgeværer til jagt og flugtskydning.

3. Unge under 18 år.

Unge under 18 år kan ifølge den gældende våbenlovgivning få våbentilladelse til haglgevær til jagtbrug og sportsskydning. Forældremyndighedens indehaver skal meddele samtykke.

Ved indførelse af den under pkt. 1 og 2 nævnte kontrolordning fastsættes samme kontrolordning for unge under 18 år som for andre, der besidder m.v. haglgeværer til jagt eller flugtskydning.. Der stilles således ikke krav om en egentlig våbentilladelse, men krav om jagttegn eller våbenpåtegning på **medlemsbevis**.

Det bemærkes herved, at jagttegn ifølge lov om jagt og vildtforvaltning § 45, stk. 3, kun udstedes til personer, der er fyldt 16 år, og at personer under 18 år kun kan erhverve jagttegn efter begæring af forældremyndighedens indehaver. Politiet skal, inden samtykke til udstedelse af jagttegn gives, sikre sig, at forældremyndighedens indehaver i forbindelse med fremsættelse af denne begæring har erklæret sig bekendt med, at jagttegnet efter våbenloven giver adgang til at besidde m.v. haglgevær. Det fastsættes ligeledes, at samtykke til **våbenpåtegning** på medlemsbeviser for unge under 18 år kun kan gives på begæring af forældremyndighedens indehaver.

Samtykke til jagttegn/våbenpåtegning for personer under 18 år bør ikke meddeles maskinelt af rigspolitichefen. Der bør efter arbejdsgruppens opfattelse i disse tilfælde åbnes mulighed for, at der kan foretages en nærmere, konkret vurdering af den pågældende, hvorfor afgørelsen om samtykke bør henskydes til vedkommende politimester. Det vil efter arbejdsgruppens opfattelse være forsvarligt, at samtykke til våbenpåtegning for personer under 18 år gives med samme gyldighedstid, d.v.s. 5 år, som for ældre personer. Arbejdsgruppen har herved lagt vægt på, at flugtskydning foregår i foreningsregi, og at våbenpåtegningen forudsætter medlemskab af foreningen.

B. Kontrolordningen vedrørende andre haglgeværer.

1. Haglgeværer til bekæmpelse af skadedyr eller andre særlige formål.

Efter våbencirkulærets § 7 kan politiet udstede våbentilladelser til bl.a. bekæmpelse af skadedyr inden for landbrug, skovbrug, gartneri eller frugtavl, eller i øvrigt til erhvervs-mæssige formål, f.eks. dyrlæger og slagtere. Endvidere kan der bl.a. udstedes våbentilladelser til museer, offentlige samlinger og hvor særlige grunde i øvrigt foreligger.

Når adgangen til frit at kunne erhverve og besidde m.v. glatløbede haglgeværer afskaffes, kan der efter arbejdsgruppens opfattelse være behov for, at der kan udstedes våbentilladelser i de tilfælde, der er nævnt i cirkulærets § 7. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at politiet skal kunne udstede våbentilladelser til glatløbede haglgeværer i samme omfang, som man hidtil har kunnet udstede andre våbentilladelser.

Politiet (vedkommende politimester eller politidirektøren) må i hvert enkelt tilfælde vurdere, om der foreligger en rimelig interesse i besiddelsen, herunder om formålet, f.eks. skadedyrbekæmpelse, ikke mere hensigtsmæssigt vil kunne opnås på anden måde. Såfremt politiet finder, at tilladelse kan meddeles, udstedes en våbentilladelse. Våbentilladelsen er personlig. Den begrænses ikke med hensyn til det antal haglge-

værer, den giver adgang til at besidde ra.v. Våbentilladelsen skal ligesom våbentilladelser til rifler m.v. fornyes hvert 5. år.

2. Alternativ kontrolordning for skytteforeninger.

Såfremt en skytteforening ikke ønsker at medvirke ved en ordning, hvor der gives våbenpåtegninger på medlemsbeviser, jfr. afsnit A, pkt. 2, vil der være behov for en alternativ ordning.

Arbejdsgruppen foreslår, at politiet (vedkommende politimester eller politidirektøren) her kan meddele 5-årig våbentilladelse. Tilladelsen, der er personlig, begrænses ikke med hensyn til det antal haglgeværer, der giver adgang til at besidde m.v. Tilladelsen svarer således til de foran under pkt. 1 nævnte.

3. Haglgeværer af særlig affektionsværdi og samlervåben m.v.

a. Arbejdsgruppen har været opmærksom på, at der i visse tilfælde kan være rimelig grund til at tillade erhvervelse og besiddelse af et haglgevær, selvom den, der ønsker tilladelsen, ikke skal anvende det. Der kan f.eks. peges på tilfælde, hvor våbenet har særlig affektionsværdi for den pågældende, og tilfælde, hvor en efterladt ægtefælle ønsker at beholde afdødes jagtgevær(er) med henblik på senere overdragelse til børn, der endnu er mindreårige.

Arbejdsgruppen finder, at der bør åbnes adgang til at tillade besiddelse af haglgeværer, når der foreligger sådanne særlige omstændigheder. Ganske vist er der en selvstændig interesse i, at det totale antal haglgeværer begrænses. Imidlertid må det antages, at det antal haglgeværer, der vil blive omfattet af tilladelser af denne art, vil være begrænset. Når blot tilladelser kun gives til personer, der opfylder de krav til hidtidige vandel, der iøvrigt stilles ved udstedelse af våbentilladelser, finder arbejdsgruppen det forsvarligt at der åbnes adgang til at udstede tilladelse til at erhverve

og besidde haglgeværer i de nævnte tilfælde.

Den tilladelse, som politiet (vedkommende politimester eller politidirektøren) i disse tilfælde giver, skal begrænses efter sit formål, således at der udstedes en tilladelse for hvert enkelt våben, hvori våbenet identificeres. Tilladelsen skal begrænses til besiddelse af våbenet, hvorimod den ikke giver adgang til at bære eller anvende det eller til at anskaffe ammunition. Tilladelsen er personlig og udstedes for en 5-års periode.

b. Det må antages, at der er et ikke ubetydeligt antal **hagl-**geværer, der besiddes hovedsageligt på grundlag af **samlers-**interesse. Det drejer sig ofte om gamle våben. I de tilfælde, hvor den pågældende ikke har jagttegn eller medlemsbevis med våbenpåtegning vil en særlig tilladelse være nødvendig. Arbejdsgruppen finder, at der bør åbnes mulighed for, at der kan udstedes samlertilladelse til haglgeværer, d.v.s. tilladelser til at erhverve og besidde - men ikke bære eller anvende **hagl-**geværer. Det er imidlertid en forudsætning for udstedelse af sådanne tilladelser, at det kan lægges til grund, at de pågældende ansøgere har en særlig samlerinteresse. Samlertilladelser gives som 10-årige tilladelser og vedrører et ikke nærmere begrænset antal våben.

4. Haglgeværer med kort løbslængde, magasin- og repetérhaglgeværer m.v.

Den særlige adgang til at besidde og anvende m.v. haglgeværer i kraft af jagttegn eller våbenpåtegning på medlemsbevis til en jagt- eller skytteforening skal kun gælde jagt- og konkurrencevåben. Som tidligere nævnt (afsnit III, B, pkt. 2) må der til jagt ikke anvendes en større kaliber end kaliber 12. Endvidere må haglgeværet ikke kunne indeholde mere end 2 patroner. I forbindelse med flugtskydning stilles der ikke krav til selve haglgeværet. Der må imidlertid kun afgives **2** skud ad gangen, og i praksis anvendes ikke større kaliber end kaliber 12. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at kun haglgeværer, der opfylder disse 2 betingelser, kan erhverves, besiddes,

bæres og anvendes på grundlag af et jagttegn/våbenpåtegning på medlemsbevis.

Det må antages, at et ikke ubetydeligt antal indehavere af jagttegn samt flugtskytter i dag også er i besiddelse af (fortrinsvis ældre) haglgeværer, der hidtil har kunnet besiddes frit, men som ikke opfylder de nævnte betingelser i jagtlov-givningen. Under hensyn hertil, og idet arbejdsgruppen ikke finder betamkeligheder ved, at indehavere af jagttegn eller medlemsbevis med våbenpåtegning, der efter arbejdsgruppens forslag må besidde et ubegrænset antal brugsvåben, fortsat uden særlig tilladelse kan erhverve og besidde (men ikke bære og anvende) de nævnte våben, foreslår arbejdsgruppen, at jagt-tegn/våbenpåtegning også skal give adgang hertil.

De fleste typer glatløbende haglgeværer har en løbslængde på ca. 70 cm. Enkelte typer har lidt kortere løb, men der er ikke til jagt- eller flugtskydning behov for haglgeværer med væsentligt kortere løb. Haglgeværer med kort løbslængde må derimod efter arbejdsgruppens opfattelse anses for særligt farlige, idet de er særligt egnede til brug ved kriminalitet. Arbejdsgruppen foreslår derfor som en yderligere betingelse for, at et haglgevær kan besiddes på grundlag af jagttegn/våbenpåtegning, at haglgeværet har en løbslængde på mindst 55 cm.

Våbentilladelser til brugsvåben, som nævnt ovenfor i pkt. 1-2, skal også give adgang til at erhverve og besidde (men ikke bære og anvende) andre haglgeværer med løbslængde på mindst 55 cm på samme måde som jagttegn/våbenpåtegning på medlemsbeviser. Derimod skal tilladelserne ikke give adgang til erhvervelse og besiddelse af våben med kortere løb. Til disse våben kræves en særlig våbentilladelse til det enkelte våben. Politiet bør ikke meddele disse tilladelser. Ansøgninger bør forelægges justitsministeriet, og tilladelse bør kun meddeles, hvor helt særlige grunde foreligger.

Samlertilladelser og tilladelser på grundlag af affektionsinteresse kan på samme måde som til brugsvåben gives til andre

haglgeværer med løbslængde på mindst 55 cm.

5. Tilladelser til handel med haglgeværer.

Som følge af, at haglgeværer efter arbejdsgruppens forslag til kontrolordning ikke længere frit kan erhverves, besiddes og overdrages, vil det være nødvendigt, at personer, der ønsker at handle med haglgeværer, får tilladelse hertil. Tilladelse kan normalt kun gives til handel med våben med løbslængde på mindst 55 cm. Der bør åbnes mulighed for, at handlende kan få stående tilladelse til indkøb af haglgeværer på samme måde, som der i dag kan gives stående tilladelse til indkøb af rifler m.v., efter bestemmelsen i våbencirkulærets § 3. Politiet skal bl.a. betinge en sådan tilladelse af, at der føres en købs- og salgsbog, jfr. nærmere herom nedenfor side 40.

C. Retningslinier for politiets meddelelse af **samtykke/våben-**tilladelse.

1. Politiets samtykke til udstedelse af jagttegn/våbenpåtegning på medlemsbevis skal meddeles efter retningslinier, der principielt svarer til de retningslinier, som i dag gælder for meddelelse af våbentilladelse, jfr. herom ovenfor side 16. Efter retningslinierne skal der foreligge en efter politiets skøn rimelig interesse i at opnå tilladelsen. Der må desuden ikke foreligge sådanne oplysninger om den pågældende, som gør det betænkeligt at imødekomme ansøgningen.

I tilfælde, hvor den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne for at få et jagttegn, er det klart, at han opfylder kravet om "rimelig interesse". Aktive medlemmer af skytteforeninger, der har flugtskydning på programmet, har ligeledes "rimelig interesse" i at besidde haglgevær.

Derimod må politiet inden samtykke meddeles sikre sig, at der ikke foreligger oplysninger om ansøgeren, der gør det betænkeligt at give samtykke.

2. Våbentilladelser til haglgeværer, skal meddeles efter samme retningslinier, som følges ved andre våbentilladelser. Der må her foretages en indgående prøvelse af, om den pågældende har "rimelig interesse" i at besidde haglgevær. Endvidere må det på samme måde som ved samtykke til jagttegn/våbenpåtegning undersøges, om ansøgeren opfylder kravene til hidtidig vanddel.

D. Tilbagekaldelse af samtykke/våbentilladelse.

Det fremgår af § 6, stk. 1, 4. pkt., i bekendtgørelse nr. 349 af 25. juni 1973 om våben, at våbentilladelser til enhver tid kan tilbagekaldes. Det er endvidere i § 11, stk. 2, i det gældende cirkulære nr. 80 af 12. april 1965 fastsat, at det i våbentilladelser skal fremhæves, at tilladelsen til enhver tid kan tilbagekaldes.

Arbejdsgruppen finder, at der i forbindelse med indførelse af kontrolordningen for glatløbede haglgeværer er behov for en lovregel der fastslår, at våbentilladelsen og samtykke til udstedelse af jagttegn til enhver tid kan tilbagekaldes. Endvidere bør lov om jagt og vildtforvaltning indeholde en regel om, at jagttegn skal tilbagekaldes, når samtykket tilbagekaldes. Tilsvarende regler bør indføres med hensyn til tilbagekaldelse af samtykke til våbenpåtegninger.

Våbenloven indeholder ikke regler om, hvorledes der skal **forholdes** med våben, når tilladelsen tilbagekaldes eller udløber. Det **er** umiddelbart klart, at fortsat besiddelse af våbenet er ulovlig (og strafbar), hvorfor politiet om fornødent kan anvende retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation af våbenet. I tilfælde, hvor det er ubetænkeligt, at den pågældende fortsat besidder våbenet, har politiet i praksis i et vist omfang givet en frist til, at den pågældende kan få forholdet bragt i orden enten ved at forny tilladelsen eller skille sig af med våbenet.

I forbindelse med gennemførelse af en kontrolordning for glatløbede haglgeværer, vil problemerne i forbindelse med ophør

af våbentilladelser m.v. blive større. Arbejdsgruppen finder, at den praksis, der er nævnt ovenfor, er hensigtsmæssig og bør opretholdes.

Der er ikke behov for at optage en særlig regel om spørgsmålet i våbenloven, idet justitsministeriet allerede kan bemyndige politimesteren (politidirektøren) til at give våbentilladelse. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at der i cirkulæret af 12. april 1965 om meddelelse af tilladelse til køb m.v. af våben og ammunition optages en regel om, at politiet, hvor det findes ubetænkeligt, kan give personer, hvis våbentilladelse, jagttegn eller våbenpåtegning udløber eller tilbagekaldes, tilladelse til at fortsætte besiddelsen af våben i en periode på 3 måneder med henblik på at forholdet bringes i orden, ved at våbene bortskaffes, eller ved at der indhentes tilladelse til fortsat besiddelse. Tilladelsen kan ikke forlænges.

E. Overgangsbestemmelser.

Som tidligere nævnt må det anslås, at antallet af haglgeværer i dag er i en størrelsesorden på 500.000-600.000 stk. Størstedelen af disse våben kan efter gennemførelsen af nyordningen fortsat besiddes på grundlag af jagttegn eller våbenpåtegning på et medlemsbevis til en skytteforening. Endelig vil et antal haglgeværer kunne besiddes på grundlag af egentlige **våbentilladelser**.

Tilbage vil der være et antal våben, der tilhører personer, der ikke efter nyordningens indførelse må besidde m.v. disse våben.

Man kunne overveje at pålægge indehaverne af disse våben at skaffe sig af med våbene i forbindelse med gennemførelsen af nyordningen. Arbejdsgruppen finder imidlertid en sådan løsning mindre hensigtsmæssig, idet der er grund til at antage, at pålægget ikke vil blive efterkommet for en del af våbenes vedkommende, hvilket betyder, at et relativt stort antal **haglgeværer** fremover besiddes illegalt uden politiets viden.

Ved inddragelsen i 1963 af salonrifler under våbenlovens kontrolordning fastsattes som nævnt foran side 15 en overgangsordning, hvorefter våben, der var erhvervet før nyordningens ikrafttræden, fortsat kunne besiddes. Våbene måtte derimod ikke bæres eller anvendes uden særlig tilladelse. Denne overgangsordning har ifølge politiets erfaringer ikke fungeret tilfredsstillende. Politiet mødes i sager om besiddelse af salonrifler uden tilladelse stadig ofte med den oplysning, at salonrifler er erhvervet før 1963 og derfor kan besiddes uden tilladelse, en oplysning, som politiet har meget vanskeligt ved at kontrollere.

På denne baggrund stilles der ikke forslag om at løse overgangsproblemet med de glatløbende haglgeværer på samme måde som ved lovændringen i 1963 om salonrifler.

Arbejdsgruppen finder, at overgangsspørgsmålet bedst løses ved en ordning, hvor politiet får registreret de våben, der er omfattet af overgangsordningen, og de personer, der besidder dem. Endvidere lægger arbejdsgruppen vægt på, at kun personer, der opfylder de almindelige vandelsmæssige betingelser for at få våbentilladelse, bør have adgang til fortsat at besidde glatløbende haglgeværer, der er erhvervet før nyordningen trådte i kraft.

Haglgeværer med en løbslængde på under 55 cm er særligt betænkelige og er normalt ikke fremstillet til jagtbrug. Endvidere har afkortede haglgeværer i hidtidig praksis været omfattet af forbudene i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, og § 2, stk. 2. Arbejdsgruppen finder derfor, at haglgeværer med en løbslængde på under 55 cm ikke bør omfattes af overgangsordningen.

For glatløbende haglgeværer med en løbslængde på 55 cm eller mere, stiller arbejdsgruppen forslag om, at personer, der besidder haglgeværene på tidspunktet for nyordningens gennemførelse, kan opnå politiets tilladelse til fortsat at besidde haglgeværene. Det er en betingelse for at opnå tilladel-

se, at ansøgeren opfylder de almindelige betingelser til personlig vandel for at få våbentilladelse. Tilladelsen gælder kun de konkrete haglggeværer og er kun en tilladelse til besiddelse. Haglggeværene må således ikke bæres eller anvendes, og besidderne kan ikke købe ammunition til haglggeværene.

Tilladelsen meddeles uden tidsbegrænsning, men kan tilbagekaldes, hvis den pågældendes vandel gør det betænkeligt at lade ham have haglggeværer.

For at overgangsordningen kan virke efter hensigten, foreslås det, at fristen for ansøgning om tilladelse fastsættes til 1 år. Endvidere foreslås det, at der ikke forlanges gebyr for tilladelser i henhold til overgangsordningen. Et krav om gebyr må antages at ville reducere antallet af haglggeværer, der kommer til politiets kendskab, i et sådant omfang, at den tilsigtede virkning med overgangsordningen ikke opnås.

F. Ammunition.

Efter den gældende våbenlovgivning kan enhver, der er fyldt 18 år, frit handle med og erhverve ammunition til glatløbede haglggeværer. For yderligere at reducere misbruget af haglggeværer foreslår arbejdsgruppen, at handel med ammunition til glatløbede haglggeværer kun må ske med særlig tilladelse (våbenhandlertilladelse). Det skal endvidere være forbudt sælger at udlevere ammunition til glatløbede haglggeværer uden forevisning af fornøden våbentilladelse til haglggevær eller jagt-tegn/medlemsbevis med våbenpåtegning. Der må kun udleveres ammunition til våben, som modtageren har adgang til at bære og anvende.

Efter våbenloven kræves der tilladelse til at erhverve ammunition til skydevåben, der er omfattet af lovens kontrolordning. Tilladelse til indkøb af ammunition gives efter § 13, stk. 2, i cirkulære nr. 80 af 12. april 1965 til et bestemt antal. I forbindelse med salg af ammunition skal forhandleren påtegne om den stedfundne levering af ammunition. Arbejdsgruppen finder det ikke fornødent, at der foretages tilsvarende

påtegning om levering af ammunition til glatløbede haglgeværer.

Det er oplyst over for arbejdsgruppen, at skytteforeningerne i praksis leverer ammunition til skydevåben, der er omfattet af våbenlovens kontrolordning, og at dette i praksis ikke anses som handel med ammunition. Arbejdsgruppen er enig i, at denne praksis opretholdes.

Haglpatroner med hagl af en diameter over 3,5 mm må som nævnt i afsnit II, pkt. 5, ikke anvendes til jagt, og de finder ikke anvendelse ved konkurrenceskydning. Det foreslås derfor, at sådanne haglpatroner ikke må udleveres uden forevisning af særlig tilladelse.

Politiet kan efter arbejdsgruppens forslag begrænse tilladelser til at besidde haglgeværer efter tilladelsens formål. Hvor tilladelsen, som f.eks. i de foran side 33-34 , og side 38 nævnte tilfælde, ikke giver adgang til at anvende haglgeværer , skal tilladelsen derfor ikke give adgang til erhvervelse og besiddelse af ammunition. Dette bør fremgå af tilladelsen.

G. Registrering hos våbenhandlerne.

I cirkulære nr. 80 af 12. april 1965 om meddelelse af tilladelser til køb m.v. af våben og ammunition er det i § 3 fastsat, at stående tilladelser til våbenhandlere til indkøb af våben kan betinges af, at våbenhandleren fører en særlig bog over køb og salg af våben. I praksis stilles der vistnok altid krav om, at der føres en sådan købs- og salgsbog. Det er endvidere almindeligt, at våbenhandlere, der forhandler glatløbede haglgeværer, fører en tilsvarende bog.

I forbindelse med udstedelse af våbentilladelser efter den gældende våbenlovgivning, foretages der en registrering hos politiet af det enkelte våben. Denne registrering kan være ganske nyttig for politiet i kriminelle sager, hvor efterforskningen tager udgangspunkt i et foreliggende våben. Gennemfø-

reise af den foreslåede kontrolordning for glatløbende haglggeværer indebærer ikke en tilsvarende registrering af de enkelte glatløbende haglggeværer.

Politiets repræsentanter i arbejdsgruppen har oplyst, at købs- og salgsbøger ofte har været af afgørende betydning for opklaring af sager, hvor efterforskningen har taget udgangspunkt i et våben. Våbenhandlernes repræsentant i arbejdsgruppen har oplyst, at branchen gerne medvirker til en ordening, hvorefter der føres bøger over køb og salg af våben.

Arbejdsgruppen finder, at en ordening som nævnt i et vist omfang - navnlig på længere sigt - kan danne grundlag for, at der oparbejdes et materiale, der kan være af stor betydning for politiets efterforskning i sager af meget alvorlig karakter. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at det stilles som vilkår for udstedelse af stående tilladelse til indkøb af glatløbende haglggeværer, at våbenhandleren fører en bog over køb og salg af haglggeværer med angivelse af fabriktionsnummer for det enkelte haglggevær. I bogen anføres endvidere, på grundlag af forevist jagttegn/medlemsbevis til skytteforening med våbenpåtegning eller våbentilladelse, erhververens identitet og købstidspunktet. Politiet skal til enhver tid have adgang til bøgerne. Når den stående indkøbstilladelse ophører, fastsætter politiet, hvorledes der skal forholdes med bøgerne, herunder om bøgerne skal udleveres til politiet eller overleveres til en, der fører virksomheden videre. Pligten til at optage køb og salg i bøgerne omfatter også brugte haglggeværer. Såfremt der omsættes et haglggevær, der ikke er forsynet med fabriktionsnummer, søges det identificeret i bogen på anden måde.

H. Forevisning af legitimation ved køb hos våbenhandler.

Arbejdsgruppen finder, at det kan være af overordentlig betydning for politiets efterforskning, at der sikres bevis for identiteten af købere af haglggeværer, der henvender sig til våbenhandlere. Det foreslås derfor, at våbenhandlere på samme måde, som næringsdrivende, der driver handel med brugte gen-

stande, jfr. bekendtgørelse nr. 431 af 21. august 1981, skal forlange, at købere af haglgeværer ud over at forevise jagttegn/medlemsbevis med våbenpåtegning eller våbentilladelse skal forevise pas, kørekort eller danske pengeinstitutterts ID-kort. Våbenhandleren skal notere arten af den foreviste legitimation samt dennes nummer i købs- og salgsbogen. Politiet skal undtagelsesvis i det enkelte tilfælde kunne tillade, at køb finder sted mod forevisning af anden legitimation eller uden forevisning af legitimation.

I. Krav om opbevaring under transport.

Af § 14 i den af justitsministeriet udarbejdede normalpolitivedtægt fremgår, at det er forbudt på en vej at benytte skydevåben. Det fremgår endvidere, at personer under 18 år ikke må medføre skydevåben på en vej, medmindre våbenet er emballeret eller ubrugeligt. Forbudet gælder dog ikke personer, som i henhold til våbenlovgivningen har opnået tilladelse til at besidde og bære våben, når færden med våben sker inden for tilladelsens rammer.

Det er overfor arbejdsgruppen oplyst, at det i nogle politikredse ikke helt sjældent forekommer, at grupper af yngre mennesker over 18 år åbenlyst medbringer glatløbede haglgeværer og ammunition hertil på gader og veje uden at det øjensynligt har forbindelse med jagt, flugtskydning eller anden rimelig anvendelse af haglgeværene.

Arbejdsgruppen finder, at det i almindelighed er unødvendigt og betænkeligt, at **glatløbede** haglgeværer - og andre våben - medbringes udenfor det område, hvor de benyttes, på en sådan måde, at de tilsyneladende er umiddelbart anvendelige. Arbejdsgruppen foreslår derfor, at der indføres en regel om, at glatløbede haglgeværer - og andre skydevåben - skal være adskilte, emballerede eller ubrugelige, når de medbringes udenfor det område, hvor de skal benyttes. Endvidere må de ikke være ladte. Reglen skal ikke finde anvendelse på politiet og forsvaret, og der skal være mulighed for dispensationer i særlige tilfælde (f.eks. i forbindelse med visse optog). Reglen

vil kunne fastsættes ved bekendtgørelse med hjemmel i våbenlovens § 3, stk. 2, hvorefter justitsministeriet kan fastsætte sådanne bestemmelser vedrørende rådigheden over bl.a. skydevåben, som er påkrævet af hensyn til sikkerheden.

Arbejdsgruppen har overvejet, om man skulle indføre en regel om, at skydevåben kun må medbringes på det område, hvor de skal anvendes og mellem anvendelsesstedet og opbevaringsstedet.

En regel af dette indhold ville imidlertid være for snæver, idet det bør være muligt at medbringe skydevåbenet i forbindelse med køb og salg og reparation. Der måtte derfor i givet fald være undtagelser fra reglen. Reglen ville således få et indhold, der gør det umuligt at påse dens overholdelse. Arbejdsgruppen stiller derfor ikke forslag herom.

VIII. Arbejdsgruppens lovudkast.

A. udkast til lov om ændring af våbenloven.

Sul-

I våbenloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 20. januar 1965, som ændret ved § 116 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 322 af 13. juni 1973, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 1, udgår "og låsestole" og i stedet indsættes: ", låsestole og baskyler".
2. **§ 1, stk. 2, litra a**, ophæves.
Litra b-d bliver herefter litra a-c.
3. I § 2, stk. 1 ændres "§ 1, stk. 2, a-c" til: "§ 1, stk. 2, a-b".
- 4L I S 2, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: "Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom".

5. § 2, stk. 3, affattes således:

"Foranstående bestemmelser skal dog ikke være til hinder for, at et skydevåbens pibe- eller låsedele eller dele af baskyler ved istandsættelse fornyes".

j). Efter § 2 indsættes:

"§ 2 a. Indehavere af jagttegn kan uanset forbudet i § 2, stk. 1, til eget brug erhverve, besidde, bære og anvende følgende genstande:

1. Glatløbede haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm, der højst er af kaliber 12, og som ikke kan indeholde mere end 2 haglpatroner,
2. piber og baskyler til de haglgeværer, der er nævnt i nr. 1,
3. færdigladede haglpatroner til de haglgeværer, der er nævnt i nr. 1, såfremt haglene er løstliggende og har en diameter på højst 3,5 mm, samt omladehætter og halv ladte eller tomme patronhylstre til de nævnte patroner.

Stk. 2: Indehavere af jagttegn kan endvidere til eget brug erhverve og besidde andre glatløbede haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm.

Stk. 3. De genstande, der er nævnt i stk. 1 eller stk. 2, må ikke overdrages eller overlades til andre, medmindre erhververen eller modtageren foreviser fornøden tilladelse eller et jagttegn og godtgør, at det tilhører den pågældende. Justitsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 4. Jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, jfr. lov om jagt og vildtforvaltning.

Stk. 5, Justitsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af sager om samtykke til udstedelse af jagttegn.

Stk. 6, Justitsministeren kan fastsætte regler om, at genstande, der er nævnt i stk. 1 eller 2 i denne paragraf, i andre tilfælde undtages fra forbudet i § 2, stk. 1. I forbindelse hermed kan der fastsættes regler om fravigelse af stk. 3 i denne paragraf.

§ 2 b. Den tilladelse, der er nævnt i § 2, stk. 1, eller

jagttegn, jfr. § 2 a, **stk. 1**, skal medbringes, når våbenet **bæres**, og på forlangende forevises for politiet. Sammen med jagttegn skal indehaveren endvidere medbringe yderligere legitimation, f.eks. personnummerbevis, kørekort eller ID-kort, og på forlangende forevise den for politiet.

§ 2 c. Tilladelser og samtykker efter denne lov eller bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan til enhver tid tilbagekaldes."

§ 2.

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3.

Personer, der ved lovens ikrafttræden er i besiddelse af glatløbende haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm, piber eller baskyler til sådanne glatløbende haglgeværer, kan efter ansøgning få tilladelse til fortsat at besidde disse genstande.

Stk. 2. Det er en betingelse for udstedelse af tilladelse efter stk. 1, at ansøgningen indgives inden 1 år efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Der opkræves ikke gebyrer for tilladelser efter stk. 1.

Stk. 4. Våbenlovens § 2 c finder tilsvarende anvendelse på tilladelser efter stk. 1.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om meddelelse af tilladelser efter denne bestemmelse.

B. Udkast til lov om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning.

I lov nr. 221 af 3. juni 1967, som ændret senest ved lov nr. 294 af 9. juni 1982, indsættes i § 45 som stk. 4 og 5:

"Stk. 4. Jagttegn kan kun udstedes med samtykke fra justitsministeren eller den, justitsministeren bemyndiger hertil, jfr. våbenlovgivningens regler herom.

Stk. 5. Såfremt samtykke tilbagekaldes, skal jagttegnet tilbagekaldes.

S 2.

Landbrugsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

IX. Arbejdsgruppens bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovudkastene.

A• Bemærkninger til udkast til lov om ændring af våbenloven.

Til § 1F nr. 1.

Ændringen er en konsekvens af, at glatløbende haglgeværer ifølge lovforslagets § 1, nr. 2, inddrages under forbudet i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1. Ændringen er nødvendig, fordi glatløbende haglgeværer ikke som andre skydevåben har en låsestol. Haglgeværets baskyle, der indeholder affyringsmekanismen, har imidlertid i det væsentlige samme funktion som en låsestol.

Til § 1, nr. 2.

Ophævelsen af § 1, stk. 2, litra a, indebærer, at glatløbende haglgeværer bliver omfattet af forbudet i lovens § 1, stk. 1, nr. 1, og at haglpatroner med løst liggende hagl og de i § 1, stk. 1, litra a, hidtil opregnede ammunitionsdele til glatløbende haglgeværer bliver omfattet af forbudet i lovens § 1, stk. 1, nr. 2. Indførsel og tilvirkning af haglgeværer og haglpatroner m.v. kræver herefter særlig tilladelse på linie med andre skydevåben og anden ammunition, der er omfattet af forbudsbestemmelsen. Tilladelse til tilvirkning gives af justitsministeriet, mens politiet er bemyndiget til at medde-

le tilladelse til indførsel.

Som en konsekvens af ophævelsen af lovens § 1, stk. 2, litra a, vil forbudet i lovens § 2, stk. 1, 1. pkt., også komme til at gælde haglgeværer, haglpatroner og de i lovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2 i den foreslåede affattelse nævnte dele til **hagl**geværer og haglpatroner. Dette indebærer, at det er forbudt uden særlig tilladelse (våbentilladelse) ved overdragelse at erhverve eller besidde, bære eller anvende haglgeværer og **hagl**patroner samt de nævnte dele til henholdsvis haglgeværer og haglpatroner. Endvidere vil forbudet i lovens § 2, stk. 2, komme til at omfatte haglgeværer, haglpatroner og de nævnte dele, således at det er forbudt at overdrage eller overlade andre besiddelsen af disse, medmindre erhververen eller modtageren foreviser den fornødne tilladelse. Der er dog i lovforslagets § 1, nr. 6, fastsat en undtagelse fra kravet om særlig tilladelse for personer, der har jagttegn, og åbnet mulighed for en undtagelse af medlemmer af foreninger, der dyrker flugtskydning.

Til § 1, nr. 3.

Ændringen indebærer, at reglen om, at personer under 18 år ikke kan besidde m.v. glatløbede haglgeværer og ammunition hertil, ophæves. Ændringen er en konsekvens af, at glatløbede haglgeværer og haglpatroner m.v. inddrages under den kontrolordning, der i øvrigt i loven er fastsat for skydevåben. Kravet om særlig tilladelse for personer under 18 år til besiddelse m.v. af glatløbede haglgeværer og dele heraf samt haglpatroner og dele heraf har herefter mistet sin selvstændige betydning.

Til § 1, nr. 4.

Justitsministeren agter på tilsvarende måde som i bekendtgørelse nr. 433 af 21. august 1981 om ændring af bekendtgørelse om handel med brugte genstande samt pantelånervirksomhed, at fastsætte regler om, at våbenhandleren ved salg i almindelighed skal forlange, at køber foreviser billedlegitimation.

Til § 1, nr. 5.

Ændringen er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 1. Også dele af baskyler bør uden særlig tilladelse kunne fornyes ved istandsættelse, uanset at baskyler inddrages under lovens kontrolordning.

Til § 1, nr. 6.

Ad § 2 a, stk. 1.

Bestemmelsen i nr. 1 undtager visse glatløbende haglgeværer, der er anvendelige til jagt, fra kravet om våbentilladelse i lovens § 2, stk. 1, såfremt den pågældende har jagttegn. Ifølge lov om jagt og vildtforvaltning § 16, stk. 2, må haglgeværer af større kaliber end 12 og haglgeværer, som kan indeholde mere end 2 haglpatroner, ikke anvendes til jagt. Kun våben, som kan indeholde højst 2 haglpatroner, og som højst er af kaliber 12, er derfor omfattet af disse undtagelsesbestemmelsen.

Det er endvidere kun haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm, der er omfattet. De fleste haglgeværer har en pibelængde på omkring 70 cm og haglgeværer med en pibelængde på under 55 cm er ikke praktisk anvendelige til jagt. Kravet om en minimumspibelængde medfører, at de afkortede haglgeværer, der ofte ses anvendt i forbindelse med voldskriminalitet, ikke kan besiddes m.v. i kraft af jagttegn.

Bestemmelserne i nr. 2 og 3 undtager dele af de i nr. 1 nævnte **haglgeværer** fra kravet om tilladelse. Det samme gælder **haglpatroner** til disse haglgeværer med løst liggende hagl, hvis diameter er højst 3,5 mm, og visse dele heraf. Den anførte grænse for haglstørrelsen skyldes, at hagl større end 3,5 mm ifølge lov om jagt og vildtforvaltning § 16 a, stk. 1, litra b, ikke må anvendes til jagt.

Det fremgår af bestemmelsen, at jagttegnet kun åbner mulighed

for at besidde m.v. haglgevær, de nævnte dele heraf og ammunition m.v. til eget brug. Våbenhandlere må således indhente tilladelse efter lovens § 2, stk. 1, til forhandling af de nævnte genstande, og importører og fabrikanter må indhente tilladelse efter lovens § 1, stk. 1, nr. 1, til indførsel og tilvirkning.

Ad § 2a, stk. 2.

Bestemmelsen undtager andre glatløbede haglgeværer, der har en pibelængde på mindst 55 cm, fra kravet om våbentilladelse i lovens § 2, stk. 1, såfremt den pågældende har jagttegn. Undtagelsen gælder imidlertid kun for erhvervelse og besiddelse. Våbene må således i modsætning til de, der er nævnt i § 2a, stk. 1, ikke bæres eller anvendes.

Ad § 2 a, stk. 3.

Bestemmelsen svarer til lovens § 2, stk. 2, og er en konsekvens af undtagelsesbestemmelserne i § 2 a, stk. 1 og stk. 2.

Ad § 2 a, stk. 4 og 5.

I forbindelse med udstedelse af våbentilladelser i henhold til den gældende våbenlovgivning skal det påses, at der ikke foreligger oplysninger om den pågældende, som gør det betænkeligt at meddele ham våbentilladelse. Da en indehaver af jagttegn i henhold til § 2 a, stk. 1, kan besidde de dér nævnte glatløbede haglgeværer og haglpatroner m.v., bør jagttegn ikke udstedes uden, at det på tilsvarende måde påses, at der ikke foreligger oplysninger, der gør det betænkeligt.

Det fastsættes derfor, at jagttegn kun kan udstedes med samtykke fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil.

Når en person har fået jagttegn gælder der ingen begrænsning i det antal haglgeværer m.m., den pågældende i kraft heraf kan besidde m.v.

Justitsministeren agter at fastsætte regler, hvorefter rigspolitichefen meddeler samtykke i tilfælde, hvor den, der ansøger om jagttegn, er fyldt 18 år og er ukendt i kriminalregisteret eller kun er registreret for sager, der er uden betydning for spørgsmålet om samtykke til udstedelse af jagttegn. I de øvrige tilfælde vil sagen normalt kræve en nærmere vurdering, hvorfor den skal behandles af vedkommende politimester. I tilfælde, hvor den pågældende er unøer 18 år, skal politimesteren inden samtykke meddeles sikre sig, at forældremyndighedens indehaver har begæret jagttegnet udstedt og er gjort bekendt med, at jagttegnet giver adgang til at besidde m.v. haglgeværer.

Både jagttegnsregisteret og kriminalregisteret føres i dag ved hjælp af EDB. Ved den nævnte kompetencefordeling åbnes der mulighed for, at et stort antal sager kan behandles ved EDB, hvorved der kan opnås en væsentlig besparelse ved ordningens administration. Samtidig indebærer ordningen en tilstrækkelig garanti for, at jagttegn kun udstedes til personer, der også ville kunne få våbentilladelse efter de retningslinier, der gælder herfor. Den nærmere tilrettelæggelse af ordningen vil finde sted efter drøftelse med regist'rtilsynet.

Reglerne om udstedelse af jagttegn findes i jagtlovgivningen, der henhører under landbrugsministeren. Politiets afgørelse af, om der kan gives samtykke til udstedelse af jagttegn, forudsættes efter forslaget at være en selvstændig afgørelse og ikke kun en betingelse for, at jagttegn kan udstedes. Dette indebærer, at klager over politiets afgørelse skal rettes til justitsministeren. De nærmere regler om behandlingen af sager om samtykke og klager vil blive fastsat i medfør af § 2 a, stk. 4.

Ad § 2 a, stk. 6.

Justitsministeren agter at fastsætte regler om, at de i § 2 a, stk. 1, nr. 1-3 nævnte glatløbede haglgeværer og haglpatroner m.v. undtages fra forbudet i § 2, stk. 1, såfremt er-

hververen, besidderen eller den, der bærer eller anvender haglgeværet og haglpatronerne m.v. har bevis for medlemskab af en forening, der dyrker flugtskydning, og medlemsbeviset af foreningen er forsynet med våbenpåtegning. Det skal i forbindelse hermed tillige fastsættes, at de nævnte genstande kan overdrages eller overlades til andre mod forevisning af et sådant medlemsbevis med våbenpåtegning samt dokumentation for, at beviset tilhører den pågældende.

Justitsministeren agter endvidere at fastsætte regler om, at de i § 2 a, stk. 2, nævnte haglgeværer undtages fra forbudet i § 2, stk. 1, for så vidt angår erhvervelse og besiddelse, når erhververen eller besidderen har det nævnte medlemsbevis med våbenpåtegning. Undtagelsen vil ikke give adgang til at bære eller anvende våbene.

Våbenpåtegning må ikke udstedes uden politiets samtykke i hvert enkelt tilfælde, og foreningen skal af politiet være godkendt til at udstede våbenpåtegninger. Samtykke gives med en gyldighedsperiode på 5 år svarende til den gældende gyldighedsperiode for våbentilladelser til rifler m.v. Samtykke meddeles af vedkommende politimester.

Når den pågældende med politiets samtykke har fået medlemsbevis med våbenpåtegning, gælder der ingen begrænsning i det antal haglgeværer, der i kraft heraf kan besiddes m.v.

løvrigt vil der blive fastsat regler for våbenpåtegninger på medlemsbeviser efter samme retningslinier som reglerne for jagttegn.

Ad § 2 b.

I § 3 a i den gældende bekendtgørelse om våben er det fastsat, at en våbentilladelse altid skal medføres, når våbenet bæres. Våbentilladelsen skal på forlangende forevises for politiet. I lov om jagt og vildtforvaltning § 44, stk. 2, er det fastsat, at jagttegn samt yderligere legitimation, f.eks. personnummerbevis, førerbevis eller ID-kort, skal medføres under

jagten og på forlangende forevises for politiet.

Man har fundet det naturligt, at bestemmelsen i våbenbekendtgørelsens § 3 bliver placeret i selve våbenloven, og at der, når haglgevær bæres i kraft af jagttegn, fastsættes en bestemmelse, der svarer til reglen i lov om jagt og vildforvaltning, om medbringelse af jagttegn og yderligere legitimation.

Ad § 2 c.

Bestemmelsen svarer for så vidt angår våbentilladelser til den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, 4. pkt., i bekendtgørelse nr. 349 af 25. juni 1973 om våben.

Man har imidlertid fundet det rimeligt, at bestemmelsen optages i loven. Bestemmelsen tænkes særligt anvendt, hvor de krav, der må stilles til den pågældendes vandel, ikke længere opfyldes.

Når en våbentilladelse udløber uden at blive fornyet eller tilbagekaldes, er den fortsatte besiddelse af våbenet ulovlig (og strafbar). Såfremt tilladelsens ophør er begrundet i, at det skønnes uforsvarligt, at den pågældende fortsat besidder våben, bør politiet naturligvis straks sørge for, at besiddelsen bringes til ophør eventuelt ved at beslaglægge våbenet efter retsplejelovens regler herom. Hvor tilladelsen ophører uden at fortsat besiddelse af våbenet er uforsvarlig, er der ikke tilstrækkelig grund til at kræve, at besiddelsen skal ophøre straks. I hidtidig praksis har politiet da også i et vist omfang givet tilladelse til, at besiddelsen af våbenet kan fortsætte i en rimelig - kort - tid, med henblik på at skille sig af med våbenet. Hjemlen for denne praksis skal søges i reglerne om politiets adgang til at give våbentilladelse. Denne praksis vil kunne opretholdes efter gennemførelsen af nyordningen.

Til § 2.

Lovens gennemførelse forudsætter, at kriminalregisterets og

jagttegnregisterets EDB-anlaeg forberedes på at medvirke til administrationen af kontrolordningen. Rigspolitichefen har oplyst, at det vil tage omkring 1 år at løse de EDB opgaver, som ordningen indebærer. Loven vil blive sat i kraft, når de tekniske forudsætninger for gennemførelsen er tilvejebragt.

Til § 3.

Antallet af haglgeværet i dag har en størrelsesorden på 500-600.000 stk. Langt størstedelen af disse våben må antages at tilhøre personer, der efter gennemførelsen af lovforslaget kan besidde dem på grundlag af jagttegn, våbenpåtegning på medlemsbevis eller våbentilladelse. Tilbage vil der være et antal glatløbende haglgeværer, hvis fortsatte besiddelse ville være ulovlig (og strafbar).

Overgangsbestemmelsen i § 3 vil gøre det muligt i de nævnte tilfælde efter ansøgning at udstede tilladelse til fortsat besiddelse af haglgeværer med en pibelængde på mindst 55 cm samt piber og baskyler til sådanne våben, som ansøgeren er i besiddelse af ved lovens ikrafttræden. Der skal ikke foretages nogen nærmere prøvelse af, om ansøgeren i øvrigt har rimelig interesse i besiddelsen. Derimod er det en betingelse for tilladelsen, at der ikke foreligger oplysninger om den pågældende, som gør det betænkeligt at meddele tilladelse.

Det findes ikke rimeligt at åbne denne mulighed for så vidt angår haglgeværer med pibelængde under 55 cm, da haglgeværer med så kort løb må anses for særligt farlige, idet de er særligt egnede til kriminelle handlinger. De vil endvidere normalt ikke være fremstillet til jagtbrug. Afkortede haglgeværer har i praksis hidtil været omfattet af forbudene i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, og § 2, stk. 1.

Tilladelsen skal alene give adgang til fortsat besiddelse, men derimod ikke til at bære eller anvende våbenet eller til at anskaffe ammunition. Tilladelsen meddeles uden tidsbegrænsning. Den skal alene gælde våben, der er identificeret i tilladelsen.

Fristen for ansøgning om tilladelse er fastsat til 1 år fra lovens ikrafttræden med henblik på ikke af tidsmæssige grunde at afskære nogen fra at få tilladelse efter overgangsbestemmelsen.

Et krav om gebyr må antages at medføre en reduktion i det antal våben, hvortil der søges tilladelse, hvorfor det foreslås, at der ikke fastsættes krav om gebyr for disse tilladelser.

Justitsministeren agter at bemyndige politiet til at meddele tilladelserne. Tilladelserne skal meddeles af vedkommende politimester (politidirektøren).

- B. Bemærkninger til udkast til lov om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning.

Til § 1.

Ændringerne er en konsekvens af de forslag, som er indeholdt i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af lov om våben. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslag,, særligt til lovforslagets § 1, nr. 5.

Til § 2.

Der henvises til bemærkningerne til § 2 i det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om ændring af våbenloven.

- X. Redegørelse for de ændringer i bekendtgørelse om våben og cirkulære om meddelelse af tilladelser til køb m.v. af våben og ammunition, der vil være en følge af arbejdsgruppens forslag til en kontrolordning for glatløbede haglgeværer.

- A. Ændringer i bekendtgørelse om våben.

Gennemførelse af nyordningen forudsætter en række ændringer i bekendtgørelse nr. 349 af 25. juni 1973 om våben, som ændret

senest ved bekendtgørelse nr. 216 af 17. maj 1982. Bortset fra en række konsekvensændringer af mere teknisk karakter vil det være nødvendigt, at bekendtgørelsen kommer til at indeholde regler om følgende:

1. I medfør af våbenlovens § 2 a, stk. 5, (forslagets § 1, nr. 6) fastsættes det, at rigspolitichefen kan give samtykke til udstedelse af jagttegn i tilfælde, hvor ansøgeren er fyldt 18 år og er ukendt i kriminalregisteret for forhold, som kan have betydning for adgangen til at besidde våben. De øvrige sager om samtykke behandles ligesom sager om tilladelser efter lovens §§ 1 og 2 til skydevåben og ammunition hertil af vedkommende politimester (politidirektøren). Der skal fastsættes en regel, hvorefter der kan indhentes et forhåndssamtykke inden kursus til jagtprøven påbegyndes.

Klager over rigspolitichefens/politimesterens/politidirektørens afgørelse behandles af justitsministeriet.

2. I medfør af § 2 a, stk. 6, (lovforslagets § 1, nr. 6) fastsættes det, at politiet kan meddele en forening, hvori der dyrkes flugtskydning, godkendelse til at forsyne medlemsbeviser med en påtegning (våbenpåtegning) om, at indehaveren er berettiget til at erhverve, besidde, bære og anvende de i lovens § 2 a, stk. 1 nævnte haglgeværer og haglpatroner m.v. samt erhverve og besidde, men ikke bære eller anvende de i lovens § 2 a, stk. 2, nævnte haglgeværer. Der gælder ingen begrænsning i det antal våben og haglpatroner m.v., som i kraft heraf kan erhverves og besiddes m.v. Det er en betingelse for, at våbenpåtegning kan gives, at politiet samtykker i hvert enkelt tilfælde. Politiets samtykke gælder for en periode af 5 år. Samtykke kan gives inden indmeldelse i en af de nævnte foreninger. Et sådant forhåndssamtykke kan inden for en frist på 3 måneder danne grundlag for våbenpåtegning.

løvrigt fastsættes der følgende regler svarende til reglerne om jagttegn:

Det fastsættes i medfør af § 2 a, stk. 6, 2. pkt., at haglgeværer og de øvrige genstande, der er nævnt i lovens § 2 a,

stk. 1 og 2, kan overdrages eller overlades til personer, der foreviser medlemsbevis med våbenpåtegning og godtgør, at det tilhører den pågældende.

Det fastsættes endvidere, at medlemsbevis med våbenpåtegning skal medbringes sammen med yderligere legitimation, f.eks. kørekort, personnummerbevis eller ID-kort, når våbenet bæres, og at de nævnte beviser på forlangende skal forevises for politiet.

3. Det fastsættes, at tilladelser til haglgeværer, der gives i henhold til overgangsbestemmelsen i § 3 i lov om ændring af våbenloven, gives uden tidsbegrænsning.

t

Vedkommende politimester (politidirektøren) bemyndiges til at give tilladelser til at erhverve, besidde, bære og anvende de haglgeværer m.v. som nævnes i våbenlovens § 2 a, stk. 1, samt tilladelser til at erhverve og besidde de haglgeværer, der nævnes i lovens § 2 a, stk. 2.

For tilladelser til haglgeværer betales gebyr som for andre våbentilladelser, bortset fra tilladelser i henhold til overgangsordningen, der er gebyrfri.

4. Med hjemmel i lovens § 3, stk. 2, fastsættes, at skydevåben, når de medbringes uden for det område, hvor de lovligt kan anvendes, skal være adskilt eller indpakket i lukket etui eller lignende, og de må ikke være ladte. Det fastsættes, at politiet (vedkommende politimester eller politidirektøren) kan dispensere fra bestemmelsen. Bestemmelsen skal ikke gælde for våben, der tilhører militære myndigheder eller civile statsmyndigheder (politi, toldvæsen m.v.).

5. Med hjemmel i lovens § 2, stk. 2, 2. pkt. og § 2 a, stk. 3, 2. pkt., fastsættes, at våbenhandlere ved salg af skydevåben skal forlange, at køber foreviser legitimation.

B. Ændringer i cirkulære om meddelelse af tilladelser til køb m.v. af våben og ammunition.

Gennemførelsen af nyordningen forudsætter visse ændringer i cirkulære nr. 80 af 12. april 1965. Bortset fra en række konsekvensændringer af mere teknisk karakter skal cirkulæret indeholde bestemmelser om følgende:

1. Cirkulæret skal indeholde et kapitel om samtykke til udstedelse af jagttegn/våbenpåtegning på medlemsbeviser til foreninger, der dyrker flugtskydning.

Det fastsættes, at samtykke kun bør meddeles, når vandelskravene efter det oplyste er opfyldt.

Det fastsættes, at samtykke til udstedelse af jagttegn til personer under 18 år kun bør meddeles, såfremt forældremyndighedens indehaver(e) skriftligt har erklæret, at vedkommende er gjort bekendt med, at jagttegnet giver adgang til at besidde de i lovens § 2 a, stk. 1 og stk. 2, nævnte genstande.

Samtykke til våbenpåtegning på medlemsbeviser for personer under 18 år bør kun meddeles efter begæring af forældremyndighedens indehaver(e).

Der skal endvidere fastsættes en regel, der sikrer, at første gangsmeddelelse af samtykke til våbenpåtegning på medlemsbevis (herunder forhåndssamtykke) kun meddeles efter begæring af den pågældende selv.

Der fastsættes nærmere regler om behandlingen af sager om samtykke, herunder om afslag på samtykke.

2. Det fastsættes, at våbentilladelse til haglgeværer m.v. kun bør meddeles, når vandelskravene efter de foreliggende oplysninger er opfyldt.

Det er endvidere en forudsætning, at ansøgeren har en efter politiets skøn rimelig interesse i at opnå tilladelse.

Det fastsættes, at der, udover de i cirkulærets § 7, stk. 1, nævnte typetilfælde, kan meddeles tilladelse til at besidde

glatløbede haglgeværer, hvor der foreligger en særlig affektionsinteresse, hvor våbene i forbindelse med dødsfald overgår til ægtefælle eller arvinger, der agter senere at overdrage dem som brugsvåben til børn eller andre familiemedlemmer, der endnu er mindreårige, eller hvor ansøgeren var i besiddelse af haglgeværer ved nyordningens indførelse, jfr. herom overgangsordningen i § 3 i lov om ændring af våbenloven. Endvidere skal der være mulighed for at meddele samlertilladelser til haglgeværer, såfremt det kan lægges til grund, at de pågældende ansøgere har en særlig samlerinteresse.

Det bestemmes, at det i tilladelser skal angives, om de giver adgang til at erhverve ammunition.

3. Det fastsættes, at politimesteren (politidirektøren) som et vilkår for meddelelse af stående tilladelse til våbenhandlere til indkøb af glatløbede haglgeværer skal pålægge våbenhandleren at føre en bog over køb og salg af haglgeværer. Det skal endvidere være et vilkår, at politiet til enhver tid skal have adgang til bøgerne, og at politiet, når den stående indkøbstilladelse ophører, fastsætter, hvorledes der skal forholdes med bøgerne.

4. Som det fremgår af lovens § 2 c kan tilladelse/samtykke, der meddeles i henhold til våbenloven eller bestemmelser, udstedt i medfør af våbenloven, til enhver tid tilbagekaldes. Det fastsættes i cirkulæret, at politiet i forbindelse hermed eller i forbindelse med, at gyldigheden for tilladelse/samtykke udløber, kan give en tilladelse i medfør af lovens § 2, stk. 1, til, at den pågældende inden for en af politiet fastsat frist på op til 3 måneder fortsat besidder den pågældende tilladelsespligtige genstand med henblik på at bringe forholdet i orden ved enten at indhente ny tilladelse eller bortskaffe våbenet. Det er en forudsætning, at der ikke foreligger oplysninger, som gør det betænkeligt at give tilladelsen. Tilladelsen kan normalt ikke forlænges, og den giver ikke adgang til besiddelse af ammunition.

BILAG 1

Notat vedrørende sager om vandelskrav m.v. ved udstedelse af våbentilladelse.

A. I 1978-1981 har justitsministeriet truffet afgørelse vedrørende våbentilladelse i følgende sager, hvor spørgsmålet om ansøgerens vandel har været afgørende.

Der har i ingen af sagerne været tvivl om, at ansøgerne havde rimelig interesse i besiddelsen.

B. Sager i 1978-1981:

- 1) 1978-383-11 Afslag (jagtriffel).
Den pågældende havde siden 1963/64 begået en række overtrædelser, herunder af våbenloven, jagtloven, tyveri af skydevåben og patroner, samt i 1973 truet politiet med ladt gevær ved anholdelse og i 1975 ulovligt skyderi.

- 2) 1978-383-9 Afslag (kal. 22 pistol).
Den pågældende i 1974 idømt 4 måneders betinget fængsel med prøvetid 2 år for vold af særlig farlig karakter, ulovlig tvang, trusler på livet (§ 266). Desuden for overtrædelse af straffelovens § 252 (fareforvoldelse for nogens liv eller førlighed), ved at have affyret et skud i den retning, hvor hans hustru befandt sig, og for overtrædelse af våbenloven.

Justitsministeriet kunne ikke på forhånd tage stilling til, hvornår en ny ansøgning eventuelt ville kunne imødekommes.

- 3) 1978-383-1 Afslag (jagtriffel).
Den pågældende var i 1976 idømt 3 måneders fængsel betinget for vold. I 1975 60 dages fængsel for vold. I 1973 30 dages betinget fængsel for vold. I 1972 også voldssag. I 1971 overtrædelse af jagtloven.
- 4) 1978-383-17 Afslag (3 salonrifler).
Den pågældende var i 1978 dømt for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 266 ved at have truet en bekendt med en dolk og siden med en af riflerne.
- 5) 1979-383-52 Afslag (jagtriffel).
Den pågældende var i 1978 idømt 3 måneders fængsel for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 4, jfr. stk. 2 og 3, ved i 1977 at have affyret en ulovligt indkøbt gaspatron på 1 1/2 meters afstand i ansigtet på en person med beskadigelse af begge øjne til følge.
- 6) 1979-383-53 Afslag (jagtriffel).
Den pågældende var i 1978 idømt 3 måneders fængsel betinget med prøvetid 2 år for overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, og § 266 (ulovlig tvang og trusler på livet). I psykiatrisk undersøgelse betegnes han som følelsesmæssigt labil med store alkoholproblemer.
- 7) 1980-383-84 Afslag (salonriffel).
Den pågældende blev i 1977 tvangsindlagt som sindssyg, idet han skønnedes farlig. Han havde forfulgt og fremsat trusler mod sin familie. Udskrevet i 1978, men fortsat under ambulant psykiatrisk behandling. Embedslægen ikke betænkelig ved at tillade besiddelse af riflen. Retslægerådet ville

ikke udtale sig imod, at riflen udleveres.

- 8) 1980-383-88 Afslag (salonriffel).
Den pågældende var i 1980 idømt en bøde på 300 kr. samt konfiskation for overtrædelse af våbenloven ved besiddelse af oversavet salonriffel, der var forsynet med kiggertsigte. Han havde haft denne i adskillige år og havde opbevaret den, samt ammunition hertil, skødesløst i sin bil, der blev stjålet.
- 9) 1980-383-89 Afslag (jagtriffel og salonriffel).
Den pågældende havde stærkt nedsat syn. **Øjenlægen** havde således forbudt ham at gå på jagt, hvilket han imidlertid fastholdt, at han ville. Politiet besluttede at indtage våbentilladelse, men den pågældende nægtede at aflevere våbene. Under ransagning fandtes oversavet salonriffel, hvortil han ikke havde tilladelse.
- 10) 1981-383-106 Tilladt besiddelse af 2 jagtrifler.
Den pågældende havde i 1980 skudt med jagtriffel i sin lejlighed. Skudt mod væg, hvor der var opsat kuglefang, som ikke var stærkt nok. Sigtet for overtrædelse af straffelovens § 252, idet skuddet gik igennem væggen, hvorved splinter var faldet ned i naboens have, ligesom projektilet rickotterede op igennem taget og tæt forbi naboens børneværelse. Tiltale undladt på grund af bevisets stilling.
- Politimesteren inddrog våbentilladelserne, men justitsministeriet fandt det rettest, at våbentilladelserne ikke tilbagekaldtes.

11) 1981-383-114 Afslag (2 pistoler, kal. 22).

Den pågældende var i 1981 idømt en bøde på 450 kr. for overtrædelse af våbenloven og **fyrværkeriloven** ved besiddelse af gaspatroner og løsskudspatroner uden tilladelse. Han var (fortsat) indehaver af et hundevagtfirma og havde under patrulje medbragt en gas- og løsskudspistol samt gas- og **løsskudsammunition** i to magasiner. To personer havde følt sig truet, men der blev ikke rejst tiltale for overtrædelse af straffelovens § 266.

12) 1981-383-11 Afslag (to revolvere, en salonriffel og en **selvladeriffel**).

Den pågældende havde igennem flere år uden tilladelse besiddet en større samling af bl.a. hel- og halvautomatiske våben og ammunition hertil. Våbene var ikke opbevaret under betryggende forhold. Straffesagen vedrørende den ulovlige våbenbesiddelse var endnu under behandling, da hans **våbentilladelser** til de nævnte to revolvere, en salonriffel og en selvladeriffel blev inddraget.

C. Selv om antallet af sager, der har været forelagt i justitsministeriet i perioden 1978-81 er begrænset, belyser sagerne dog synspunkter, der efter justitsministeriets opfattelse bør tillægges afgørende vægt i sager om våbentilladelse.

Det er umiddelbart klart, at våbentilladelse skal afslås, hvis der foreligger en begrundet risiko for, at våbenet vil blive misbrugt. Det samme gælder, hvor skødesløshed i omgang med skydevåben er særligt indiceret. Man kan imidlertid ikke blive stående herved.

I betragtning af, at misbrug af våben i særlig grad indebærer

risiko for andres liv eller for meget alvorlige skader på andres førlighed, må udgangspunktet i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, at våbenet ikke vil blive misbrugt, være, at en våbentilladelse nægtes eller inddrages. Et andet resultat kan dog tænkes i tilfælde, hvor risikoen er af fjernere-liggende karakter og ansøgeren kan anføre særdeles vægtige grunde til, at tilladelse meddeles. Spørgsmålet må afgøres efter et helt konkret skøn.

Af momenter, der har spillet ind ved vurderingen af misbrugsrisikoen, kan særligt nævnes følgende tilfældegrupper:

a) Vold m.v. ved anvendelse af våben.

I sagerne 1, 2, 4, 5 og 11 havde ansøgeren gjort sig skyldig i vold, ulovlig tvang, trusler m.v. ved anvendelse af skydevåben. Det kan ikke forekomme overraskende, at praksis i sager af denne art er streng.

b) Vold m.v. uden anvendelse af våben.

I tilfælde, hvor ansøgeren har gjort sig skyldig i vold, ulovlig tvang, trusler m.v. uden anvendelse af våben, kan det være mindre klart, at våbentilladelse bør nægtes. I sag nr. 3 havde ansøgeren 4 voldssager indenfor de sidste 6 år, hvorfor det ikke kunne give anledning til tvivl, at ansøgningen måtte afslås.

I sag nr. 6 havde ansøgeren een sag for ulovlig tvang og trusler på livet. Samtidig' var det oplyst, at hans psykiske tilstand var dårlig. På denne baggrund forekommer sagen ret klar. Imidlertid måtte udgangspunktet for en afgørelse være et afslag, selv om der ikke havde foreligget særlige oplysninger om ansøgerens psykiske tilstand.

c) Psykisk sygdom.

Hvor der foreligger oplysninger om ansøgerens psykiske forhold, som gør det betænkeligt at meddele våbentilladelse, af-

slås tilladelse. Der er særlig anledning til af hæfte sig ved, at justitsministeriet i sag nr. 7 har meddelt afslag selv om man fra lægelig side ikke ville udtale sig imod, at tilladelse blev givet.

d) Anden sygdom.

Hvor ansøgeren lider af en sådan sygdom, at der er en særlig risiko for, at brug af våben kan medføre ulykkestilfælde, bør **våbentilladelse** afslås. I sag nr. 9 havde ansøgeren stærkt nedsat syn, hvorfor politimesteren besluttede at inddrage våbentilladelsen. Da sagen blev forelagt for justitsministeriet, var det oplyst, at den pågældende havde overtrådt våbenloven ved at besidde en oversavet salonriffel. Dette har imidlertid ikke haft afgørende betydning for justitsministeriet. Sagen ville formentlig have fået samme udfald, selv om der ikke havde foreligget nogen overtrædelse af våbenloven.

Der består dog en vis tilbageholdenhed med hensyn til at nægte udstedelse af våbentilladelse alene med baggrund i sygdom og lignende. Justitsministeriet har således i en ældre sag ikke fundet tilstrækkelig anledning til at tilbagekalde en våbentilladelse til jagtvåben, skønt den pågældende, der var epileptiker, undertiden havde visse krampe- og besvimelsesanfald.

e) Overtrædelse af våbenloven.

De sager, der har foreligget, har alle vedrørt ulovlig besiddelse af våben. Det afgørende her er, om den ulovlige besiddelse indicerer en særlig skødesløshed eller risiko for misbrug..

I sag nr. 11 var det oplyst, at ansøgeren havde gjort sig skyldig i en farlig brug af våben, hvorfor et afslag på våbentilladelse allerede af denne grund var indiceret.

I sag nr. 8 og 9 havde ansøgeren været i besiddelse af en oversavet salonriffel. Uden særlige oplysninger om, hvad et sådant

våben skal bruges til, må det lægges til grund, at forholdet rejser en sådan tvivl om, hvorvidt ansøgeren vil misbruge våben, som han får i sin besiddelse, at ansøgning om våbentilladelse må afslås.

I sag nr. 12 indicerede våbensamlingens omfang kombineret med de ubetryggende opbevaringsforhold en sådan skødesløshed (og dermed fare for misbrug), at den pågældendes ansøgning om våbentilladelse klart måtte afslås.

I andre tilfælde, hvor ingen særlig skødesløshed eller fare for misbrug er indiceret, f.eks. hvor den pågældende siden besættelsen har haft et våben hidrørende fra modstandsbevægelsen i sin besiddelse og har opbevaret det under betryggende forhold, vil der normalt ikke være grund til at nægte våbentilladelse f.eks. til et jagtvåben.

Hvis overtrædelsen af våbenloven alene består i, at ansøgeren ikke har søgt en tilladelse, som han i øvrigt opfylder betingelserne for at få, bør overtrædelsen af våbenloven ikke medføre, at ansøgningen afslås.

D. Justitsministeriet har ikke haft anledning til at tage mere principiel stilling til, i hvilket omfang, der skal tillægges ældre forhold som nævnt under pkt. 3, a-e, betydning ved vurderingen af, om ansøgning om våbentilladelse bør imødekommes. Ældre strafbare forhold eller sindssygdom m.v., der ligger flere år tilbage, tillægges i praksis formentlig kun mindre vægt, men en fast "forældelsesfrist" kan dog ikke angives, idet der må tages hensyn til de pågældende forholds antal, art og karakter.

Oversigt over det antal haglggeværer, som i 1979 - 1981 er modtaget til undersøgelse i rigspoliti- og væbensektio- nens, fordelt på de sagstyper, hvorved de har fundet anvendelse.

	1979		1980		1981	
	Haglge- værer (-afkor- tede)	Afkortede haglgge- værer (-afkor- tede)	Hagl- geværer (-afkor- tede)	Afkortede haglgge- værer (-afkor- tede)	Haglge- værer (-afkor- tede)	Afkortede haglgge- værer
Drab og drabsforsøg	7	3	15	5	13	3
Drab/drabsforsøg med efterflg. selvmord/ selvmordsforsøg	3	-	2	1	2	1
Selvmord og forsøg	16	1	20	2	31	5
Vådeskud	2	-	2	1	2	1
Vådeskud under jagt	1	-	-	-	2	-
Straffelovens § 266 (trusler på liv m.v.)	4	3	3	6	-	-
Ulovlig jagt	-	-	-	-	6	1
Røveri og -forsøg	3	6	2	11	5	16
Ulovligt skyderi og straffelovens § 252 (hensynsløs forvoldel- se af livsfare m.v.)	12	1	10	5	13	6
Våbenloven + diverse	56	30	60	72	75	88
	104	44	114	103	149	121

Oversigt over skudbetingede dødsfald i perioden 1970-1979.

I tabellen sammenholdes dødsfald med våbentype.

Tabellen er en gengivelse af talmateriale udarbejdet i forbindelse med en undersøgelse foretaget af Retsmedicinsk Institut ved Odense Universitet. De anførte procentangivelser viser procentandelen af det samlede antal skudbetingede dødsfald.

	Haglgevæ- rer (her- under over- sævede)	Pistolen	Salon- våben	Geværer/ rifler	Maskin- våben	Slagte- våben	Anden type	Hjemme- lavede	Uoplyst	
Selv mord	466 (49,9%)	144 (15,4%)	99 (10,6%)	70 (7,5%)	18 (1,9%)	15 (1,6%)	3 (0,3%)	2 (0,2%)	5 (0,5%)	822 (88,1%)
Ulykker	21 (2,3%)	3 (0,3%)	4 (0,4%)	4 (0,4%)	1 (0,1%)	1 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	2 (0,2%)	36 (3,9%)
Drab	39 (4,2%)	24 (2,6%)	4 (0,4%)	4 (0,4%)	2 (0,2%)	1 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	74 (7,9%)
Uoplyst	1 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)
	527 (56,5%)	171 (18,3%)	107 (11,4%)	78 (8,4%)	21 (2,3%)	17 (1,8%)	3 (0,3%)	2 (0,2%)	7 (0,8%)	933 (100%)

Oversigt over skudbetingede dødsfald 1970-1979.

I tabellen sammenholdes dødsmede med det anvendte våbens legale status.

Tabellen er en gengivelse af talmateriale, udarbejdet ved en undersøgelse foretaget af Retsmedicinsk Institut ved Odense Universitet.

De anførte procentsatser angiver procentandelen af det samlede antal skudbetingede dødsfald.

	Tilladelse ufornøden (herunder haglgevæ- rer)	Tilh. politi	Tilh. forsvar	Tilh. hjemme- værn	Tilh. toldvæ- sen	tilladelse skyttefor- ening	Tilladelse (privat)	
Selv mord	469 (50,3%)	9 (1,0%)	20 (2,1%)	37 (4,0%)	0 (0%)	11 (1,2%)	70 (7,5%)	
Ulykke	22 (2,4%)	0 (0%)	1 (0,1%)	0 (0%)	1 (0,1%)	2 (0,2%)	3 (0,3%)	
Drab	34 (3,6%)	2 (0,2%)	2 (0,2%)	3 (0,3%)	0 (0%)	2 (0,2%)	3 (0,3%)	
Uoplyst	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	
	525 (56,3%)	11 (1,2%)	23 (2,5%)	40 (4,3%)	1 (0,1%)	15 (1,6%)	76 (8,1%)	
	Ulovligt	Ulovligt- krigen	oversavet haglg.	Oversavet salonr.	Salonr. 1963 *	Diverse	Uoplyst	
Selv mord	62 (6,6%)	88 (9,4%)	12 (1,3%)	4 (0,4%)	28 (3,0%)	5 (0,5%)	7 (0,8%)	822 (88,1%)
Ulykke	4 (0,4%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)	2 (0,2%)	36 (3,9%)
Drab	12 (1,3%)	9 (1,0%)	7 (0,8%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	74 (7,9%)
Uoplyst	1 (0,1%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	0 (0%)	1 (0,1%)
	79 (8,5%)	97 (10,6%)	19 (2,0%)	4 (0,4%)	28 (3,0%)	6 (0,6%)	9 (1,0%)	933 (100%)

* Omfatter salonrifler, der i henhold til overgangsbestemmelser i § 2 i lov nr. 217 af 31. maj 1963 om ændring af våbenloven kan besiddes uden tilladelse.

Rigspolitichefen
Afdeling D.

BILAG 4.
Den 25. august 1982.
D-J-51-2-27/82.

Over sigtsnotat om _ jeg istrering af _ jag tteg n i forbindelse med kriminalregisteret.

Indholdsfortegnelse:

1. Baggrunden for opgaven.
  - 1.1. Det hidtidige arbejde.
  - 1.2. Det eksisterende jagttegnsregister.
2. Formålet med en sammenholdelse af jagttegnsregisteret og kriminalregisteret.
  - 2.1. Kravet til det nye system.
3. Fremtidig forretningsgang.
  - 3.1. Udsendelse af spørgeskemaer m.v.
  - 3.2. Registrering af indbetalinger.
  - 3.3. Udsendelse af giroindbetalingskort. (landbrugsministeriets vildtforvaltning).
  - 3.4. Udsendelse af giroindbetalingskort, registrering af jagttegnstilladelser/nægtelser og regnskabsførelse (PJ).
4. Nuværende forretningsgange i forbindelse med udskrivning af første jagttegns giroindbetalingskort.
5. Forslag til fremtidige forretningsgange i forbindelse med udskrivning af første jagttegns giroindbetalingskort.
  - 5.1. Behandling af vildtforvaltningens oplysninger i PJ samt politiets vurdering af vandelskrav.
    - 5.1.1. Behandlingens varighed.
    - 5.1.2. Vildtforvaltningens meddelelser til ansøgere.
  - 5.2. Indbetalingssystemer.
6. Udkast til forretningsgang i forbindelse med implementering af opgavesystem.
  - 6.1. Oversigt med oplysninger fra vildtforvaltningen til PJ.
  - 6.2. Sammenholdelse af vildtforvaltningens oplysninger med kriminalregisteret.

7. Inddragelse af jagttegn.
8. Administrative konsekvenser m.v. af nyordningen.

Bilagsfortegnelse: Bilag a: Grovskitse over forretningsgang
vedrørende udstedelse af jagttegn.

Oversigtsnotat om registrering af jagttegn i forbindelse med kriminalregisteret.

1. Baggrunden for opgaven.

1.1. Det hidtidige arbejde.

Justitsministeriet har nedsat en arbejdsgruppe vedrørende våbenlovgivningen, bl.a. med det formål at ændre våbenlovgivningen således, at glatløbede haglgeværer bliver omfattet af våbenlovens bestemmelser om besiddelse af skydevåben, hvorefter der til anskaffelse og besiddelse af et glatløbet haglgevær kræves våbentilladelse. Udvalget har i den forbindelse ønsket, at politiet skal inddrages i proceduren vedrørende udstedelse af jagttegn, hvilket tænkes gennemført således, at politiet skal give samtykke til, at en ansøger tildeles et jagttegn.

Efter drøftelser mellem justitsministeriet, landbrugsministeriet og rigspolitichefen i november 1981 blev det besluttet, at landbrugsministeriets vildtforvaltning og rigspolitichefen skulle udarbejde forslag til, hvorledes det eksisterende jagttegnsregister kunne sammenholdes med kriminalregisteret. Formålet hermed var, at det på den mest rationelle måde af politiet kunne afgøres, om en person, der ansøger om jagttegn, bør have tilladelse til at få jagttegn.

Der blev herefter dannet en uformel arbejdsgruppe, bestående af personale fra landbrugsministeriets vildtforvaltning, I/S Datacentralen af 1959 og rigspolitichefens afdeling D.

I arbejdsgruppen har deltaget: Fra landbrugsministeriets vildtforvaltning fuldmægtig Søren Eis, konsulent Jes Kramer, fra landbrugets edb-center konsulent Victor Andersen, fra Datacentralen chefkonsulent Leif Bøgedal, konsulent Alhed Larsen og fra rigspolitichefens afdeling D politimester H. J. Ståhr, politifuldmægtig Birgitte Matthiesen og kontorleder Ib Skipper m.fl.

De foreløbige drøftelser resulterede i, at rigspolitichefen i skrivelse af 23. december 1981 til justitsministeriet anførte, at den, stillede arbejdsopgave enklest kunne løses ved at skabe en direkte forespørgselsadgang til kriminalregisteret.

I skrivelse af 13. april 1982 til rigspolitichefen tiltrådte våbenlovsarbejdsgruppen rigspolitichefens forslag om at nedsætte en arbejdsgruppe til at gennemgå de tekniske spørgsmål. Justitsministeriets arbejdsgruppe anmodede tillige om, at bl.a. landbrugsministeriet blev repræsenteret, samt at der om fornødent udarbejdedes flere forslag til en administrationsordning.

Herefter fortsatte den uformelle arbejdsgruppe sine overvejelser om den praktiske gennemførelse af ordningen.

Efter arbejdsgruppen har overvejet de foreliggende modeller skal man bemærke følgende:

Arbejdsgruppen er enig om, at et betalingssystem i forbindelse med politiets nuværende EDB-systemer må påregnes at ville blive noget mere omfattende end det nuværende. Uanset det principielt hensigtsmæssige i at lade et edb-system såvel registrere som opkræve de i forbindelse med registreringen fastsatte afgifter, finder man - under hensyn til de såvel udvikling smæssige som driftsmæssige omkostninger - at måtte pege på en jagttegnsregistrering uden opkrævningssystem.

Vildtforvaltningens repræsentant har udtalt, at man overvejer selv at foretage den edb-mæssige behandling af jagttegnsregistreringen ved anvendelse af et minidatamatanlæg.

I øvrigt mener arbejdsgruppen, at det ikke vil være muligt fuldt ud at vurdere de forskellige opkrævningsmæssige løsninger, før man kunne foretage en sammenligning mellem det nuværende betalingssystem set i forhold til opkrævning via politiets jagttegnsregister og en opkrævning direkte fra vildtforvaltningen. På tilsvarende måde kunne en løsning være at lade opkrævningen foretage direkte fra et minidatamatanlæg

hos politiet. En sådan sammenligning finder man dels **næppe** kan siges at falde ind under den af våbenlovgivningsarbejdsgruppen givne opgave og dels ikke at kunne løses indenfor de givne talmæssige rammer.

Efter at rigspolitichefen på ny har drøftet sagen med datacentralen, er man af den opfattelse, at registrering af jagttegn hos politiet i givet fald bør ske i et selvstændigt register (politiets jagttegnsregister), hvilket er lagt til grund i det følgende.

1.2. Det eksisterende jagttegnsregister.

Det eksisterende jagttegnsregister, der beror hos landbrugsministeriets vildtforvaltning i Kalø, indeholder navn, adresse og personnummer for alle jagttegnsberettigede i Danmark, ialt ca. 240.000 personer, heraf ca. 1.500 udlændinge. Registeret benytter LEC (landbrugets edb-center) som edb-servicebureau.

Proceduren vedrørende udstedelse af jagttegn er følgende:

Landbrugsministeriets vildtforvaltning udsender på grundlag af udskrift fra jagttegnsregisteret i begyndelsen af marts spørgeskemaer til alle de personer, der i den aktuelle jagtperiode har løst jagttegn. Der udstedes på årsbasis ca. 170.000 spørgeskemaer.

Når hovedparten af de udsendte spørgeskemaer, der skal være returneret inden den 20. marts, er tilbagesendt, udskrives der fra jagttegnsregisteret i slutningen af marts giroindbetalingskort til de personer (ca. 130.000), der har indsendt skemaerne rettidigt. Giroindbetalingskortet, der udsendes omkring den 10. april, er tilbud til de jagttegnsberettigede om at få fornyet deres jagttegn. Såfremt de opkrævede beløb indbetales, har de pågældende jagttegn. Jagttegnet er gyldigt fra 1. april det aktuelle år til og med den 30. april det følgende år.

Gebyret for jagttegn er p.t. 114,- kr.

Herefter foretages der for de personer, der indsender spørgeskemaet efter fristens udløb, ugentlige udskrivninger af giroindbetalingskort. Disse opkrævninger (ca. 40.000) er pålagt et ekspeditionsgebyr.

Der foretages ikke i landbrugsministeriets vildtforvaltning løbende registrering af, om den enkelte jagttegnsberettigede har foretaget indbetaling, men vildtforvaltningen modtager løbende udskrifter fra postgirokontoret, ligesom man månedligt fra LEC får mikrofiches over indbetalingerne. Jægeren skal under jagten medbringe det udsendte giroindbetalingskort med kvittering for betaling. På indbetalingskortet er påtrykt gebyrstørrelsen.

De returnerede spørgeskemaer benyttes som grundlag for udarbejdelse af statistisk materiale.

Spørgeskemaet indeholder oplysninger om, hvilke arter og mængder af pattedyr og fugle den pågældende jæger i det forløbne år har nedlagt, samt om, i hvilket amt vildtet er nedlagt.

Endvidere forespørges der i skemaet, om den pågældende ønsker sit jagttegn fornyet.

Personer, der er jagttegnsberettigede, men som ikke har løst jagttegn det aktuelle år, får ingen meddelelse fra vildtforvaltningen, men må selv henvende sig, såfremt de påny ønsker at få jagttegn. De personer, der i det aktuelle år består jagtprøven, modtager fra vildtforvaltningen, når der dertil er indgået meddelelse om, at prøven er bestået, giroindbetalingskort på tilsvarende måde som de personer, der indsender spørgeskemaet for sent - dog opkræves ikke ekstragebyr.

Inddragelse og nægtelse af jagttegn finder i praksis i dag kun undtagelsesvis sted som følge af, at den jagttegnsberettigede i grove tilfælde eller gentagne gange er dømt for jagtlovsovertrædelser (f.eks. krybskytteri), hvilket ved dom kan medføre, at jagttegn/jagttegnsberettigelse inddrages. Politimesteren det sted, hvor den pågældende er dømt, vil herefter

foranledige, at jagttegnet inddrages, og sender herefter meddelelse til vildtforvaltningen om, at den pågældende skal slettes som jagttegnsberettiget.

Der er p.t. beskæftiget halvanden heltidsansatte kontorfunktionærer med administrationen af jagttegnsordningen. Edb-omkostningerne i forbindelse med ordningen er ca. 300.000 kr. incl. moms.

2. Formålet med en sammenholdelse af jagttegnsregisteret og kriminalregisteret.

Ved at sammenholde de to registre indføres der mulighed for at indføre en kontrolmulighed, således at det med en højere grad af sikkerhed kan undgås, at personer, der af vandelsmæssige grunde må anses for at være uegnede til at besidde jagttegn, opnår et sådant.

2.1. Kravet til det nye system.

Ved den påtænkte sammenholdelse skal det for politiet vedrørende de personer (ca. 240.000), der er jagttegnsberettigede, være muligt via personnummer eller navn i kriminalregisteret at konstatere, om der foreligger oplysninger, f.eks. om straf for vold, der efter det foreliggende udkast til ændring i våbenlovgivningen hindrer, at den pågældende opnår jagttegn.

Det skal endvidere kunne konstateres, om den pågældende har bestået jagtprøven, d.v.s. er jagttegnsberettiget, om han/hun har jagttegn det aktuelle år, samt om jagttegnet er/har været inddraget.

I den arbejdsgruppe, der er nedsat med deltagelse af personale fra Datacentralen, landbrugsministeriets vildtforvaltning og rigspolitichefens afdeling D, er der udarbejdet forskellige forslag til, hvorledes administrationen af den foreslåede kontrolordning for glatløbende haglgeværer kan tilrettelægges.

3. Forslag til fremtidige forretningsgange i forbindelse med

en eventuel sammenholdelse af jagttegnsregisteret og kriminalregisteret.

3.1. Udsendelse af spørgeskemaer m.v.

Vildtforvaltningen udsender i begyndelsen af marts måned spørgeskemaer til alle de personer, som i den aktuelle jagtperiode har indløst jagttegn.

Umiddelbart efter den 20. marts udskriver jagttegnsregisteret giroindbetalingskort til de personer, som på dette tidspunkt har returneret spørgeskemaet. Vildtforvaltningen giver herefter politiets jagttegnsregister meddelelse om, hvilke personer der har fået tilsendt giroindbetalingskort, hvilket bevirker, at de personer, som i politiets jagttegnsregister på dette tidspunkt er markeret med "tilladelse jagt", d.v.s. har løst jagttegn for den aktuelle periode, nu markeres som "tilbudt jagttegn år". Den del af de jagttegnsberettigede, som ikke ønsker at løse jagttegn det pågældende år, vil være markeret som "jagttegnsberettigede".

De personer, som i politiets jagttegnsregister markeres som "tilbudt jagttegn år", d.v.s. jagttegnsberettigede, der ikke har indbetalt afgift for jagttegn det anførte år, ændres i forbindelse med henvendelsen fra vildtforvaltningen til "jagttegnsberettiget".

Disse personer vil ikke få tilsendt spørgeskema og giroindbetalingskort fra vildtforvaltningen, medmindre de selv retter henvendelse til kontoret herom. Denne gruppe personer vil således til stadighed være markeret i politiets jagttegnsregister som "jagttegnsberettigede", indtil vildtforvaltningen giver registeret meddelelse om, at de pågældende har fået tilsendt giroindbetalingskort. Markeringen i politiets jagttegnsregister ændres herefter til "tilbudt jagttegn år".

3.2. Efterhånden som indbetalingerne indgår til vildtforvaltningen giver dette meddelelse herom til politiets jagttegnsregister. Den periode, hvori disse meddelelser indgår, vil

kunne strække sig over meget lang tid, idet en del personer først indbetaler beløbet f.eks. i forbindelse med efterårsjagter. Meddelelser fra jagttegnsregisteret skal gives med faste mellemrum, eksempelvis en gang om ugen.

I politiets jagttegnsregister ændres markeringen på indbetalere fra "tilbudt jagttegn år" til "tilladelse år".

Der henvises i øvrigt til den som bilag 1 vedlagte grovskitse over den fremtidige forretningsgang.

3.3. Det foran skitserede system forudsætter, at vildtforvaltningen udsender giroindbetalingskort til jagttegnsberettigede, fører det fornødne regnskab med opkrævningerne og indbetalingerne og giver politiets jagttegnsregister fornøden meddelelse om betaling.

Disse opkrævningsrutiner vil formentlig kunne indpasses i politiets edb-system, da dette forudsættes at indholde alle relevante oplysninger hertil. Vælges denne løsning, vil følgende forretningsgang kunne skitseres:

3.4. Medio februar meddeler politiets jagttegnsregister vildtforvaltningen hvilke personer, der har løst jagttegn i den aktuelle periode.

Vildtforvaltningen udsender spørgeskema til alle disse personer. Ultimo marts giver vildtforvaltningen politiets jagttegnsregister meddelelse om hvilke personer, der på dette tidspunkt har returneret spørgeskemaer.

Vildtforvaltningen giver herefter politiets jagttegnsregister disse oplysninger løbende, indtil der ikke modtages flere skemaer fra jægerne.

Politiets jagttegnsregister udsender herefter giroindbetalingskort til alle, der har returneret spørgeskemaer. Girokort udsendes regelmæssigt over en længere periode, eksempelvis en gang om ugen.

Politiets jagttegnsregister opretter og fører de fornødne regnskaber .

Findes det hensigtsmæssigt, kan politiets jagttegnsregister give vildtforvaltningen løbende meddelelse om indbetalt afgift.

Markering i politiets edb-system oprettes og ajourføres efter samme retningslinier som beskrevet ovenfor i pkt. 3.1.

Politiets edb-system skal **være** således indrettet, at registrering af f.eks. straffelovsovertrædelse på personer, der er markeret som "**jagttegnsberettiget**", "tilbudt jagttegn år", eller "tilladelse jagt år", automatisk vil bevirke, at der udskrives meddelelse herom til politiet.

Det vil så være muligt enten for rigspolitichefen eller for den politimester, hvor personen bor, at vurdere, om den meddelte tilladelse af hensyn til det nu registrerede bør tilbagekaldes. Såfremt vurderingen foretages centralt, vil man have sikkerhed for en ensartet behandling af eventuelle inddragelser/nægtelser, medens på den anden side den lokale vurdering vil indebære fordelene af (i hvertfald uden for de helt store politikredse) den enkelte politimesters kendskab til ansøgerens forhold og lignende.

Resultater vurderingen i, at den givne tilladelse skal inddrages, foranstalter politiet dels fysisk inddragelse af tilladelsen, dels markering i politiets jagttegnsregister, således at personen nu står markeret "nægtet"/"inddraget jagttegn år", dels giver politiet meddelelse til vildtforvaltningen om den foretagne inddragelse;

4. Kort beskrivelse af nuværende forretningsgange i forbindelse med udskrivning af første jagttegns giroindbetalingskort.

4.1. Efter bestået jagtprøve konverteres jagttegnsprøveskemaet i vildtforvaltningen til edb-laesbart medium. Dette materia-

le afleveres en gang om ugen til LEC.

Efter afleveringen til LEC foretages der i de ugentlige edb-kørsler bl.a. udskrivning af giroindbetalingskort til den jagttegnsberettigede. I gennemsnit vil behandlingstidssummet fra bestået jagtprøve til udskrivning af giroindbetalingskort andrage ca. 3 uger.

Det er oplyst, at vildtforvaltningen ultimo 1982 forventer at etablere et dataskærm-forespørgels- og opdateringssystem.

Der er endnu ikke taget stilling til, om dette system skal fungere som dataindsamlingssystem, d.v.s. opsamle data til ugentlige ajourføringskørsler, eller som et tidstro ajourføringssystem.

Det er endvidere oplyst, at ca. 10.000 personer årligt indstilles til jagtprøven, samt at ca. 5.000 heraf består denne prøve.

I spidsbelastningsperioder i april/maj måned samt september måned indgår ca. 700 skemaer pr. uge.

5. Forslag til fremtidige forretningsgange i forbindelse med udskrivning af første jagttegns giroindbetalingskort.

5.1. Efter bestået jagtprøve indrapporterer vildtforvaltningen jagtprøveskemaet via dataskærme til et edb-register, som er placeret på LEC. På grundlag af denne opdatering dannes en transaktion til politiets edb-system. Disse transaktioner akkumuleres og udskrives en gang om ugen til politiet.

De indrapporterede data, som i kopi er tilsendt politiet, viderebehandles af LEC i jagttegnsregisterets edb-systemer. Der må dog ikke udskrives giroindbetalingskort til den jagttegnsberettigede, før vandelskravene har været prøvet af politiet.

I politiets edb-system sammenholdes det fra LEC modtagne mag-

netbånd med kriminalregisteret.

Forretningsgangen skal indrettes således, at denne sammenholdelse igangsættes ved modtagelsen af magnetbånd.

Afhængig af det i kriminalregisteret registrerede prøves vandelskravene enten maskinelt eller manuelt hos den lokale eller centrale politimyndighed.

Resultaterer prøvelsen i, at der intet er til hinder for udstedelsen af jagttegn, registreres oplysning i politiets jagttegnsregister om, at den pågældende er "tilbudt jagttegn år", d.v.s. at der til personen er udsendt giroindbetalingskort. Meddelelse om denne registrering skal tilgå vildtforvaltningen.

Resultaterer prøvelsen i, at der ikke gives tilladelse til udstedelse af jagttegn, skal der fra rigspolitichefen tilgå vildtforvaltningen meddelelse herom.

I politiets jagttegnsregister registreres "nægtet jagttegn".

5.1.1. Den ideelle behandlingstid skønnes i det skitserede system at kunne anslås til ca. en uge fra modtagelse af magnetbånd fra LEC til dette påny forefindes i vildtforvaltningen.

5.1.2. Når vildtforvaltningen har modtaget resultatet af politiets prøvelser af vandelskravene, foretages enten:

a) En udsendelse af giroindbetalingskort til den jagttegnsberettigede, såfremt der intet er til hinder for udstedelse. Når den jagttegnsberettigede har foretaget indbetaling af afgift, underrettes politiets edb-system herom,

eller

b) En udsendelse af meddelelse til den pågældende om, at jagttegn ikke kan udstedes. Denne meddelelse udsendes, såfremt der måtte være registreringer i kriminalregisteret, som hin-

drer en udstedelse af jagttegn.

5.2. De foran nævnte forslag til forretningsgange forudsætter, at vildtforvaltningen forestår udsendelse af giroindbetalingskort.

Det vil med fornødne systemændringer være muligt at foretage denne udsendelse fra politiets jagttegnsregister.

De i pkt. 5.1. foreslåede forretningsgange ændres således, at der i de tilfælde, hvor meddelelser om tilladelse til jagttegn gives til vildtforvaltningen, samtidig sker udskrivning af giroindbetalingskort til den jagttegnsberettigede. Denne udskrivning foretages på grundlag af de i politiets jagttegnsregister anførte oplysninger.

6. Udkast til forretningsgang i forbindelse med implementering af opgavesystemet.

6.1. På tidspunktet for opgavens start leverer vildtforvaltningen en samlet oversigt over alle personer, som er kendt i jagttegnsregisteret. Denne oversigt skal for den enkelte person indeholde:

CPR-nummer

Navn

Adresse

Nationalitetsoplysning

samt en angivelse af, om den pågældende er jagttegnsberettiget, har fået tilsendt indbetalingskort i aktuel periode, eller har indbetalt afgift for aktuel periode.

6.2. Det modtagne materiale sammenholdes med det i politiets edb-register anførte. Denne sammenholdelse kan resultere i:

a) Personen er ukendt. Der oprettes herefter i politiets jagttegnsregister en person med de modtagne data. Herudover markeres den pågældende som "**jagttegnsberettiget**", "tilbudt jagttegn" eller "tilladelse jagt år".

Der skal tilgå vildtforvaltningen meddelelse om registrering.

b) Personen er kendt i edb-registeret. Det undersøges afhængig af de registrerede oplysninger enten maskinelt på grundlag af hertil oprettede programmer eller manuelt, om de i kriminalregisteret registrerede oplysninger er til hinder for, at der meddeles tilladelse til jagttegn. Findes de registrerede oplysninger ikke at være af en karakter, som bør medføre, at der nægtes jagttegn, markeres personen i politiets jagttegnregister som "jagttegnsberettiget", "tilbudt jagttegn" eller "tilladelse jagt år". I modsat fald markeres "nægtet jagttegn".

Når der foretages registrering vedrørende en person, underrettes vildtforvaltningen om den foretagne registrering ved fremsendelse af magnetbånd.

Opmærksomheden skal her henledes på det problem, der opstår i forbindelse med registreringer af de personer, der ved systemets indførelse er i besiddelse af jagttegn, idet det må forudses, at en større eller mindre (i dag ukendt) del af de 240.000 jagttegnsberettigede personer er kendt i kriminalregisteret for forhold, der ved nyudstedelse af jagttegn ville medføre, at tilladelse ville blive nægtet. Det må i den forbindelse overvejes, om disse personers jagttegn skal inddrages, og i bekræftende fald, om der skal lægges nøjagtigt de samme vandelskrav til grund ved afgørelsen af, om et jagttegn/en jagttegnsberettigelse skal inddrages.

7. I den nuværende behandling af sager vedrørende jagttegn sker der som nævnt kun inddragelse af et udstedt jagttegn, såfremt der ved dom er sket frakendelse af retten til at besidde jagttegn. Politimesteren det pågældende sted sørger i disse tilfælde for, at jagttegnet bliver inddraget, og giver herefter meddelelse om, at den pågældende slettes som **jagttegnsberettiget/jagttegnsindehaver**.

I det foreslåede system bør afgørelser, som medfører, at en person markeres som "nægtet jagttegn", automatisk forårsage, at der udskrives avis til politiet om, at en person ikke læn-

gere er jagttegnsberettiget, hvorefter politimesteren det pågældende sted inddrager jagttegnet.

8. Administrative konsekvenser m.v. af nyordningen.

Kommunikationen med vildtforvaltningen forudsætter oprettelse af en central administrationsenhed.

Denne administrative enhed skønnes at have behov for et normativ på 1 kontorfunktionær.

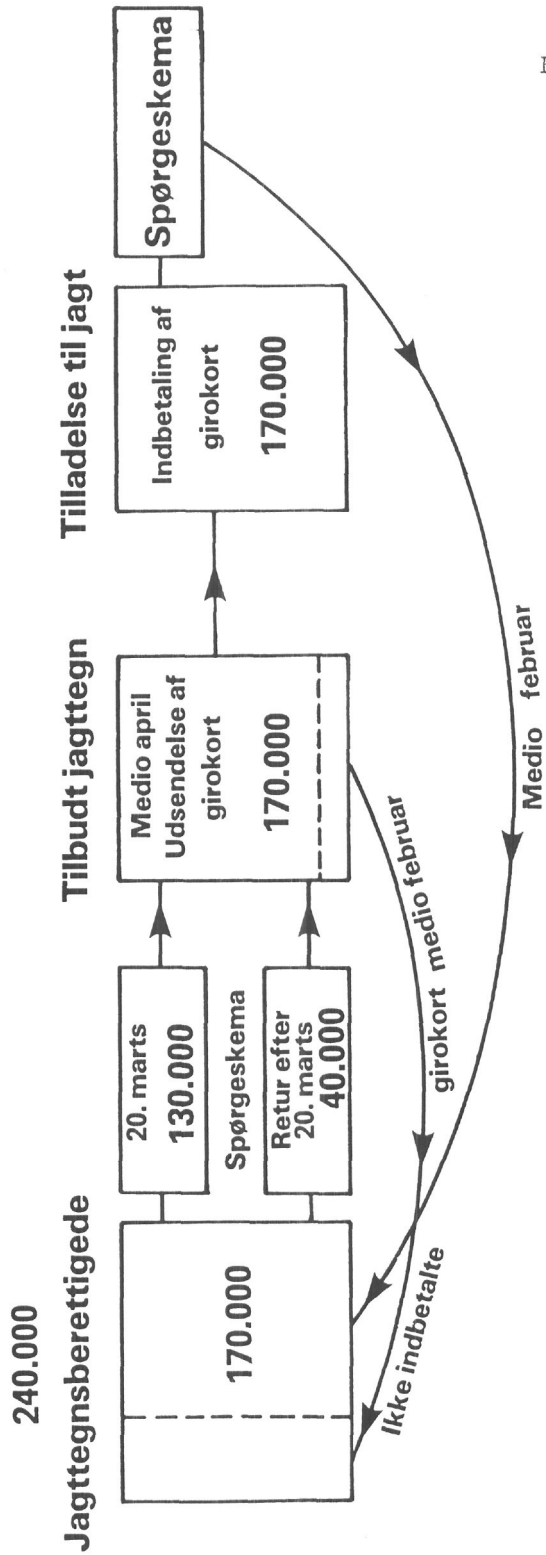
Skal politiets edb-system forestå udsendelse af giroindbetalingskort til de jagttegnsberettigede samt føre de fornødne regnskaber, vil dette skønsmæssigt kræve yderligere 1/2 til 1 kontorfunktionær.

En sammenholdelse af kriminalregisteret og jagttegnsregisteret kan på lidt længere sigt bevirke en forøgelse af forespørgselsmængden til politiets edb-systemer. - Dette kan bevirke, at belastningen, og herunder svartiden, i edb-systemerne forøges.

En forøgelse af sendehastigheden på de mest belastede kredsløb vil formentlig kunne afhjælpe disse problemer.

Det skønnes ikke, at registrering af jagttegn i politiets edb-system vil afstedkomme behov for yderligere dataskærminstallationer i politikredsene.

For landbrugsministeriets vildtforvaltnings side skal der opretholdes de nuværende servicefunktioner. Ved politiets overtagelse af opkrævningsfunktionen kan der spares ca. 300.000 kr. i edb-omkostninger, jfr. pkt. 1.2.

S

